

Załącznik B do programu studiów

ZAJĘCIA, NIEZALEŻNIE OD FORMY ICH PROWADZENIA Z PRZYPISANIEM EFEKTÓW UCZENIA SIĘ I TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI POZWALAJĄCYMI NA OSIĄGNIĘCIE TYCH EFEKTÓW

A1. PODSTAWY DZIAŁAŃ PEDAGOGICZNYCH		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
1	Filozofia	18	9	9	0	E	2
2	Etyka	18	9	9	0	Z	2
3	Socjologia ogólna	18	9	9	0	Z	2
4	Wprowadzenie do pedagogiki	36	18	0	18	E	4
5	Historia wychowania	27	18	9	0	E	3
6	Teoretyczne podstawy wychowania	27	18	9	0	E	3
7	Współczesne koncepcje i systemy pedagogiczne	18	9	9	0	Z	2
8	Socjologia edukacji	18	9	9	0	E	2
9	Dydaktyka ogólna	45	18	9	18	E	5
10	Samorozwój i doskonalenie warsztatu pracy nauczyciela	45	0	0	45	Z	5
11	Zajęcia do wyboru (a lub b) a. Współczesne problemy socjologii b. Współczesne problemy opieki i wychowania	35	25	10	0	Z	4
Razem		305	137	82	81	0	34

FILOZOFIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W.1.	Absolwent zna i rozumie kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	Absolwent potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	Absolwent jest gotów do doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe zagadnienia filozofii – stosunek materii do ducha (bytu do myślenia, przyrody do świadomości) 2. Główne kierunki filozoficzne: materializm, idealizm. 3. Determinizm i indeterminizm; finalizm. 4. Zagadnienie stosunku zjawisk psychicznych do zjawisk fizycznych: interakcjonizm, paralelizm, okazjonalizm, fizykalizm, behawioryzm, funkcjonalizm 5. Zagadnienie prawdziwości poznania: klasyczna definicja prawdy, nieklasyczne definicje prawdy. 6. Etapy poznania: zmysłowe, rozumowe, sprawdzanie w praktyce 7. Źródła poznania: racjonalizm i empiryzm (kontekst odkrycia i kontekst uzasadniania). 8. Przedmiot poznania: realizm, idealizm teoriopoznawczy 9. Poznawalność świata: realizm naiwny, realizm krytyczny, agnostycyzm, sceptycyzm 10. Granice poznania: immanentyzm, transcendentalizm; realizm, pozytywizm 11. Rodzaje wiedzy ludzkiej. Kryteria naukowości wiedzy. 12. Płaszczyzny ujmowania nauki. Cele poznania naukowego. 13. Podstawowe problemy etyczne 	

ETYKA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji.
A1.W3	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, znaczenie własnych postaw, założeń i intencji podczas działania pedagogicznego, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela, umiejętności dokonywania autoanalizy sytuacji życiowej i zawodowej, zagadnienie początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, zasady projektowania

	ścieżki własnego rozwoju zawodowego oraz uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
A.1.U4.	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K4.	stosowania norm etycznych w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla godności człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
I. Etyka teoretyczna <ol style="list-style-type: none"> 1. Etyka a moralność 2. Podział teorii etycznych 3. Współczesny podział etyki 4. Stanowiska w etyce 5. Prawo naturalne - Tomasz z Akwinu 6. Prawo moralne – Kant II. Etyka stosowana <ol style="list-style-type: none"> 1. Etyka sytuacyjna 2. Sprawiedliwość i moralność 3. Sprawiedliwa wojna 4. Prawa człowieka. 5. Etyka zawodowa 6. Etyka lekarska 7. Prawa zwierząt 8. Etyka i środowisko 	

SOCJOLOGIA OGÓLNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
A1.W3.	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, znaczenie własnych postaw, założeń i intencji podczas działania pedagogicznego, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela, umiejętności dokonywania autoanalizy sytuacji życiowej i zawodowej, zagadnienie początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego oraz uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	

A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
A.1.U2.	interpretować działalność nauczycieli w kontekstach jej prowadzenia z wykorzystaniem posiadanej wiedzy w zakresie pedagogiki i psychologii, charakteryzować swoistość działania pedagogicznego, a także prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie poparte rozbudowaną argumentacją teoretyczną;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;
A.1.K2.	nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki i budowania warsztatu pracy nauczyciela dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym;
A.1.K3.	podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie opieki i wychowania dziecka lub ucznia;
A.1.K4.	stosowania norm etycznych w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla godności człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Socjologia jako dyscyplina naukowa 2. Specyficzne pojęcia socjologiczne oraz charakterystyka socjologiczna wybranych zwyczajnych pojęć, np. pojęcie dzieciństwa 3. Granice i wspólne pola badawcze dyscyplin w naukach społecznych, podejście interdyscyplinarne 4. Badacz społeczny i badania społeczne 5. Współczesność i współczesna rzeczywistość społeczna 6. Wybrane mechanizmy regulujące funkcjonowanie jednostek w środowisku społecznym 7. Wybrane zjawiska i procesy społeczne – identyfikacja, charakterystyka 8. Dyskusja dotycząca współczesnych problemów społecznych 9. Analiza wybranych lektur, artykułów 	

WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;

KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. CELE I ZADANIA PEDAGOGIKI: Przedmiot zainteresowań pedagogiki oraz jej miejsce jako nauki humanistycznej w systemie współczesnych nauk; Subdyscypliny i związki pedagogiki ogólnej z innymi naukami; 2. ZAŁOŻENIA METODOLOGII BADAŃ PEDAGOGICZNYCH (Z PUNKTU WIDZENIA PRAKTYKI SZKOLNEJ): Badania diagnostyczne i prognostyczne w pedagogice 3. PRĄDY I KIERUNKI PEDAGOGICZNE: Założenia i antropologiczne podstawy pedagogiki personalistycznej i egzystencjalnej; Pedagogika Nowego Wychowania; Filozoficzne podstawy m.in. pragmatyzmu; Kontrowersje wokół edukacji międzykulturowej. 4. ZWIĄZEK WYCHOWANIA Z CELAMI I WARTOŚCIAMI: Historyczna zmienność ideałów i celów wychowania; Współczesne rozumienie wychowania, jego formy i metody; Kształtowanie osobowości człowieka i jego wielostronnego rozwoju, jako najważniejsze przesłanie pedagogiki. 5. SZKOŁA JAKO INSTYTUCJA SPOŁECZNA I WYCHOWAWCZA: Formy i instytucje wychowania; Społeczne uwarunkowania edukacji; Powinności dydaktyczne i wychowawcze nauczycieli i rodziców w świetle literatury pedagogicznej. 6. WYBRANE ASPEKTY TERMINOLOGICZNE, HISTORYCZNE I STRUKTURALNE SYSTEMÓW EDUKACJI NA ŚWIECIE: Modele i formy realizacji szkolnictwa obowiązkowego (osiągnięcia, dylematy); Główne kierunki polityki oświatowej Unii Europejskiej. 	

HISTORIA WYCHOWANIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1.W2.	W ujęciu historycznym: procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1.	Historia wychowania jako dyscyplina naukowa: kształtowanie się historii wychowania, jej miejsce w systemie nauk pedagogicznych i historycznych, początki historii wychowania w Polsce, znaczenie w kształceniu pedagogicznym. Specyfika badań naukowych z dziedziny historii wychowania
2.	Organizacja oświaty i wychowania w średniowieczu powstanie i rozwój szkolnictwa kościelnego, wychowanie w domu obcym, powstanie uniwersytetów, szkolnictwo i oświata w Polsce średniowiecznej
3.	Szkolnictwo i myśl pedagogiczna w okresie Odrodzenia: geneza i rozwój kultury renesansowej, jej związki z kulturą antyczną, ideały wychowawcze, przedstawiciele pedagogiki Odrodzenia, wpływ reformacji i kontrreformacji na oświatę.
4.	Oświata i myśl pedagogiczna w Polsce w okresie Odrodzenia
5.	Pedagogika epoki Oświecenia: podstawowe ideały wychowawcze, uwarunkowania rozwoju oświaty w Europie w XVIII wieku. Przedstawiciele myśli pedagogicznej I.J.Rousseau
6.	Systemy pedagogiczne w Europie w XVII wieku: Filozoficzne i społeczne podstawy myśli pedagogicznej, system pedagogiczny I.A. Komeńskiego i J. Locke'a
7.	Sytuacja oświaty w Polsce w pierwszej połowie XVII w. Prób Odrodzenia szkolnictwa. Geneza, powstanie i główne kierunki działalności Komisji Edukacji Narodowej. Działalność Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, działacze Komisji, znaczenie KEN w dziejach oświaty i myśli pedagogicznej
8.	Główne kierunki rozwoju oświaty i myśli pedagogicznej w XIX wieku: społeczne, ekonomiczne, kulturowe i pedagogiczne uwarunkowania rozwoju oświaty i myśli pedagogicznej. Koncepcja wychowania przedszkolnego (F. Froebel), elementarnego (H. Pestalozzi), średniego (H. Spencer, F. Herbart), uczenia się nauczycieli (F. Diesterweg), szkolnictwa wyższego (W. Humboldt) Kształtowanie się szkolnictwa zawodowego i placówek opieki nad dzieckiem.
9.	Funkcjonowanie polskiej oświaty w warunkach niewoli narodowej: główne kierunki polityki oświatowej zaborców wobec społeczeństwa polskiego, Oświata i myśl pedagogiczna w poszczególnych zaborach, walka społeczeństwa polskiego z rasyfikacją i germanizacją polskiej szkoły
10.	Główne kierunki w pedagogice przełomu XIX i XX wieku: twórcy progresywizmu na gruncie amerykańskim, rozwój Nowego Wychowania w Europie i jego przedstawiciele Wybrane techniki diagnozowania
11.	Rozwój nowego wychowania w Polsce w XIX i na początku XX wieku.

TEORETYCZNE PODSTAWY WYCHOWANIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U2.	interpretować działalność nauczycieli w kontekstach jej prowadzenia z wykorzystaniem posiadanej wiedzy w zakresie pedagogiki i psychologii, charakteryzować swoistość działania pedagogicznego, a także prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie poparte rozbudowaną argumentacją teoretyczną;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;

A.1.K4.	stosowania norm etycznych w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla godności człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Działy praktyki społecznej i miejsce wychowania wśród nich. 2. Definicje wychowania (klasyfikacje definicji wg M. Łobockiego, S. Kunowskiego, wychowanie jako działanie bezpośrednie/pośrednie, definicja A. Brzezińskiej). 3. Cechy formalne wychowania (J. Strelau, M. Łobocki). 4. Funkcje wychowania – socjalizacyjna i emancypacyjna. 5. Wychowanie w świetle koncepcji psychologicznych 6. Cele wychowania. 7. Metody wychowania. 8. Modele wychowania. Ideologie wychowania. 9. Wychowanie jako pomoc w enkulturacji/emancypacji/rozwoju tożsamości. 10. Metody wychowania i ich wykorzystanie w różnych środowiskach wychowawczych/obserwacje w terenie. 	

WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE I SYSTEMY PEDAGOGICZNE	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
A.1.U2.	interpretować działalność nauczycieli w kontekstach jej prowadzenia z wykorzystaniem posiadanej wiedzy w zakresie pedagogiki i psychologii, charakteryzować swoistość działania pedagogicznego, a także prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie poparte rozbudowaną argumentacją teoretyczną;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;
A.1.K4.	stosowania norm etycznych w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla godności człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Budowanie teorii pedagogicznych.
2. Kategorie pojęciowe w naukach o wychowaniu: odpowiedzialność, podmiotowość, samorealizacja, tolerancja, twórczość, wyobraźnia, wyobraźnia moralna
3. Współczesne kierunki i systemy pedagogiczne: pedagogika pozytywistyczna, pedagogika kultury, pedagogika personalistyczna
4. Współczesne kierunki i systemy pedagogiczne: pedagogika pragmatyczna, pedagogika egzystencjalna, pedagogika religii
5. Współczesne koncepcje i systemy pedagogiczne: pedagogika Nowego Wychowania, pedagogika postmodernizmu, pedagogika ekologiczna
6. Współczesne koncepcje i systemy pedagogiczne: pedagogika waldorfska, pedagogika Marii Montessori, pedagogika Janusza Korczaka
7. Współczesne kierunki i systemy pedagogiczne: pedagogika Celestyna Freineta, pedagogika krytyczna, pedagogika emancypacyjna, międzykulturowa.

SOCJOLOGIA EDUKACJI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K1	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
1. Społeczny wymiar wychowania, kształcenia i opieki nad dziećmi, w tym szczególnie nad dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym; 2. Problematyka więzi społecznych w rodzinach, przedszkolach i szkołach, grupach rówieśniczych i ich znaczenie dla inkulturacji i uspołecznienia. 3. Analizowanie osiągnięć edukacyjnych dzieci i uczniów w świetle podstawowych ujęć teoretycznych z obszaru socjologii edukacji. 4. Analizowanie działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	

DYDAKTYKA OGÓLNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu

WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1.W1.	kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności: funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, typy i rolę ideologii w życiu społecznym, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	W ujęciu historycznym: procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
A1.W3.	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, znaczenie własnych postaw, założeń i intencji podczas działania pedagogicznego, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela, umiejętności dokonywania autoanalizy sytuacji życiowej i zawodowej, zagadnienie początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego oraz uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
A.1.U2.	interpretować działalność nauczycieli w kontekstach jej prowadzenia z wykorzystaniem posiadanej wiedzy w zakresie pedagogiki i psychologii, charakteryzować swoistość działania pedagogicznego, a także prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie poparte rozbudowaną argumentacją teoretyczną;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K3.	podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie opieki i wychowania dziecka lub ucznia;
A.1.K2.	nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki i budowania warsztatu pracy nauczyciela dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie dydaktyki jako nauki. Przedmiot i zadania zainteresowań, geneza terminu. 2. Dydaktyka i jej stosunek do innych gałęzi wiedzy naukowej; 3. Nauki współpracujące z dydaktyką. Dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe. 4. Wartości jako fundament założeń procesu nauczania - uczenia 5. Cele wychowania i ideały pedagogiczne wysnute z myśli filozoficznej; 6. Cele uczenia się ogólnego, taksonomia i formułowanie celów ogólnych i szczegółowych. 7. Systemy dydaktyczne i ich główne założenia Charakterystyka porównawcza. Twórcy systemów dydaktycznych, stopnie formalne. 8. Rozumienie kluczowych pojęć i ich różnicowanie poprzez dyskusyjną analizę porównawczą. 9. Zasady nauczania. Analiza i interpretacja. 10. Pedagogika Nowego Wychowania 11. R.Steiner, J. Dewey, M. Montessori, P. Petersen, C. Freinet, J. Korczak 12. Dydaktyka jako nauka, i jej funkcje w kształceniu się osobowości nauczyciela; zdolności dydaktyczne; autorytet w wychowaniu; karność i wolność w wychowaniu; kary i nagrody oraz inne metody wychowawcze. Kompetencje nauczyciela szkoły współczesnej. 13. Główne zagadnienia współczesnej dydaktyki i; nowe orientacje w pedagogice współczesnej. Charakterystyka 	

szkoły współczesnej. Niepowodzenia szkolne – przyczyny, skutki i sposoby ich zapobiegania (profilaktyka, diagnoza, terapia pedagogiczna (dyskusja poparta przykładami)
14. Podstawowe pojęcia dydaktyki: wychowanie, kształcenie, wykształcenie, edukacja, nauczanie, uczenie się, samokształcenie, autoedukacja, edukacja ustawiczna. Wychowanie w ujęciu potocznym i naukowym
15. Sąd nad współczesnym przedszkolem i szkołą jako środowiskami wychowawczymi.
16. Analiza i interpretacja podstaw programowych. Analiza i interpretacja programów nauczania, Ewaluacja procesu nauczania i uczenia się, Kontrola i ocena szkolna.
17. Społeczna rola pedagoga; Ja, jako nauczyciel – wychowawca;
18. Kształtowanie postawy pedagogicznej; Ja i inni nauczyciele;
19. Elementy systemu dydaktycznego i postawa nauczyciela: nauczanie, uczenie się, wychowanie oraz współczynniki takie jak: metody, środki, zasady dydaktyczno –wychowawcze. treści, formy organizacyjne, baza nauczania,
20. Metody nauczania. Ich klasyfikacja i modyfikacja. Metody badań.
21. Cztery drogi uczenia się, a metody nauczania. Kształcenie wielostronne wg. W. Okonia.
22. Metody i techniki aktywizujące w procesie nauczania - uczenia się. Metoda problemowa, metoda projektów.
23. Formy organizacyjne pracy z uczniami, organizacja aktywności uczniów.
24. Klasyfikacja środków dydaktycznych i ich funkcje.
25. Nowoczesne planowanie pracy dydaktyczno – wychowawczej nauczyciela: programy nauczania: pojęcie, budowa, układy treści uczenia się i ich ocena, ustalenia wymagań programowych (podstawowe, rozszerzające, dopełniające) Cechy dobrego planu pracy; standardy edukacyjne, ich rola w edukacji.
26. Lekcja, jej części składowe, rodzaje i typy .Przygotowanie nauczyciela do lekcji: merytoryczne, metodyczne, organizacyjne, kompetencje oraz cechy nauczyciela,
27. Budowanie konspektu lekcji, scenariusza lekcji. Treści nauczania.
28. Funkcje podręcznika

SAMOROZWÓJ I DOSKONALENIE W PRACY NAUCZYCIELA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A1.W3.	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, znaczenie własnych postaw, założeń i intencji podczas działania pedagogicznego, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela, umiejętności dokonywania autoanalizy sytuacji życiowej i zawodowej, zagadnienie początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego oraz uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
A.1.U2.	interpretować działalność nauczycieli w kontekstach jej prowadzenia z wykorzystaniem posiadanej wiedzy w zakresie pedagogiki i psychologii, charakteryzować swoistość działania pedagogicznego, a także prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie poparte rozbudowaną argumentacją teoretyczną;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.1.K2.	nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki i budowania warsztatu pracy nauczyciela dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym;

TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnoza mocnych i słabych stron studenta jako przyszłego nauczyciela 2. Plan rozwoju w drodze do uzyskania kwalifikacji do zajmowania stanowiska nauczyciela 3. Doskonalenie metodyczne i rozwój osobowości – tworzenie wizerunku dobrego nauczyciela i człowieka 4. Otwieranie się na potrzeby uczniów i rodziców 5. Faza wzorów metodycznych: poszukiwanie i odtwarzanie gotowych schematów działania posługiwanie się gotowymi scenariuszami zajęć, narzędziami kontroli, zestawami ćwiczeń 6. Faza refleksji krytycznej: dostrzeganie błędów, poszukiwanie przyczyn sukcesów i niepowodzeń 7. Faza twórczości: nowatorskie i niestandardowe działania, samoocena praktyki pedagogicznej, modyfikowanie sposobów działania 8. Koncepcja rozwoju profesjonalnego wg J. Butler'a: rozwinięta struktura analizy osobowej dla wyciągania wniosków, docenianie roli refleksji, wiązanie treści i procesów przedmiotu nauczania z doświadczeniem, umiejętność przekazania wiedzy, dystans wobec programu nauczania 9. Trzy rodzaje refleksji: refleksja ukierunkowana na działanie, refleksja w działaniu, refleksja ponad działaniem 10. Etapy rozwoju wg J. Butler'a: 11. Superwizja w pracy nauczyciela 	

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe i socjologiczne opisy współczesności: blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przemiany społeczne XX i XXI wieku 2. Społeczeństwo masowe 3. Rozwój oświaty na skalę globalną 4. Prawa cywilne i demokratyzacja 5. Obywatelstwo i nacjonalizacja 6. Migracje ludności 7. Demagogia i kryzys społeczeństwa obywatelskiego 8. Państwo opiekuńcze 9. Konsumpcjonizm 	

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	

Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.1. W1.	kulturowe i socjologiczne opisy współczesności: blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych oraz elementy socjologii edukacji;
A.1.W2.	typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.1.U1.	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
1. Przemiany w modelu rodziny 2. Współczesne problemy z adopcją i rodzinną pieczę zastępczą 3. Współczesne problemy z profesjonalizacją warsztatu opiekuna-wychowawcy i wypaleniem zawodowym 4. Problemy marginalizacji i wykluczenia 5. Specjalne potrzeby grup odmiennych kulturowo	

A2. PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I Wczesnoszkolna		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
12	Teoretyczne podstawy pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej	36	18	18	0	E	4
13	Koncepcje edukacji zintegrowanej	36	18	18	0	Z	4
14	Kształcenie dla rozwoju w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	36	18	18	0	E	4
15	Współpraca nauczyciela z rodzicami i środowiskiem lokalnym	36	18	0	18	Z	4
16	Wprowadzenie do badań nad dzieciństwem	36	18	18	0	Z	4
Razem		180	90	72	18	0	20

TEORETYCZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI PRZEDSZKOLNEJ I Wczesnoszkolnej	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.2.W1.	terminologię używaną w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej, jej źródła, miejsce oraz zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, a także miejsce pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej w systemie nauki oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi;

A.2.W4.	koncepcje dziecka i dzieciństwa (Childhood Studies) i ich uwarunkowania kulturowe i społeczne; interdyscyplinarne zagadnienia dobrostanu dziecka oraz perspektywy metodologiczne badań nad dzieckiem i dzieciństwem, a także wymagania etyczne badań naukowych z udziałem dzieci;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.2.U3.	rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu i szkole oraz tworzyć właściwy klimat w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej;
A.2.U1.	wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne, oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych, w celu dokonania analizy i interpretacji złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.2.K2.	podejmowania wyzwań zawodowych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Istota reform edukacyjnych i ich cechy w kategoriach ciągłości zmiany w zakresie wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej. 2. Źródła współczesnych zmian edukacyjnych. Podstawy określania kierunków edukacji. 3. Edukacja jako konsekwencja zmienności świata. Cechy współczesnego świata, ich odniesienie do edukacji wczesnoszkolnej. 4. Założenia humanistycznej koncepcji człowieka, ich interpretacja w odniesieniu do psychiki dziecięcej. 5. Kategorie edukacyjne wynikające z humanistycznej koncepcji człowieka. 6. Założenia poznawczej koncepcji człowieka i ich odniesienie do kształcenia dziecka. 7. Współczesna interpretacja sfery poznawczej dziecka w kategoriach pracy nauczyciela, poznawanie rzeczywistości przez dziecko. 8. Konstruktoryzm i interakcjonizm jako teoretyczna podstawa aktywnego uczenia się, rola nauczyciela w organizowaniu warunków kształcenia dziecka. 9. Aktywizacja sfery poznawczej ucznia w świetle przemian zasady pogłębienia. 10. Zmiany edukacyjne wynikające z transformacji ustrojowej w Polsce. 11. Współczesne paradygmaty edukacji dziecka kształtowane na podłożu wymiarów (dyskursów) podejścia w edukacji. 12. Cele ogólnorozwojowe. 	

KONCEPCJE EDUKACJI ZINTEGROWANEJ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.2.W2.	procesy związane z wychowaniem i kształceniem dzieci i uczniów, ze szczególnym uwzględnieniem fazy wczesnego, średniego i późnego dzieciństwa, w perspektywie interdyscyplinarnej: psychologicznej, pedagogicznej, aksjologicznej i socjologicznej;
A.2.W5.	typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych przeznaczonych dla dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym; cele i zasady współpracy przedszkola lub szkoły z podmiotami ewnątrznymi oraz modele, funkcje, szanse i zagrożenia współpracy; sposoby radzenia sobie z problemami wychowawczymi dzieci lub uczniów i rozwiązywania ich we

	współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka lub ucznia, specyfikę pracy z dziećmi lub uczniami z doświadczeniem migracyjnym, a także sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i we współpracy z zespołem nauczycieli oraz z innymi podmiotami procesu wychowania i kształcenia.
UMIĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.2.U1.	wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne, oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych, w celu dokonania analizy i interpretacji złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania;
A.2.U3.	rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu i szkole oraz tworzyć właściwy klimat w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej;
A.2.U4.	organizować wartościowe rozwojowo i społecznie środowisko wychowawcze oraz wspierać dzieci lub uczniów w wyrażaniu swojej indywidualności w sposób twórczy;
A.2.U5.	wybrać i zastosować właściwy dla danej organizacji pracy przedszkola lub szkoły podstawowej sposób postępowania oraz dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania zadań zawodowych na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.2.K1.	refleksji, w tym krytycznej oceny, odnośnie do poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz wykazywania umiejętności uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego w zakresie wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej;
A.2.K2.	podejmowania wyzwań zawodowych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
A.2.K3.	profesjonalnego rozwiązywania problemów i konfliktów w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie pojęć: nauczanie skorelowane i kształcenie zintegrowane. 2. Określenie wad i zalet integracji w nauczaniu na pierwszym etapie kształcenia. 3. Rozwiązania metodyczne przygotowujące dzieci do działań zintegrowanych. Działania praktyczne. 4. Kompetencji kluczowe wynikające z obowiązującej podstawy programowej. 5. Zasady i założenia projektu edukacyjnego; metody aktywizujące w kształceniu zintegrowanym 6. Planowanie i organizacja zajęć zintegrowanych 	

KSZTAŁCENIE DLA ROZWOJU W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I WCZESNOSZKOLNYM	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.2.W2.	procesy związane z wychowaniem i kształceniem dzieci i uczniów, ze szczególnym uwzględnieniem fazy wczesnego, średniego i późnego dzieciństwa, w perspektywie interdyscyplinarnej: psychologicznej, pedagogicznej, aksjologicznej i socjologicznej;
A.2.W4.	koncepcje dziecka i dzieciństwa (Childhood Studies) i ich uwarunkowania kulturowe i społeczne; interdyscyplinarne zagadnienia dobrostanu dziecka oraz perspektywy metodologiczne badań nad dzieckiem i dzieciństwem, a także wymagania etyczne badań naukowych z udziałem dzieci;

A.2.W5.	typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych przeznaczonych dla dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym; cele i zasady współpracy przedszkola lub szkoły z podmiotami wewnętrznymi oraz modele, funkcje, szanse i zagrożenia współpracy; sposoby radzenia sobie z problemami wychowawczymi dzieci lub uczniów i rozwiązywania ich we współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka lub ucznia, specyfikę pracy z dziećmi lub uczniami z doświadczeniem migracyjnym, a także sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i we współpracy z zespołem nauczycieli oraz z innymi podmiotami procesu wychowania i kształcenia.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.2.U1.	wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne, oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych, w celu dokonania analizy i interpretacji złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania;
A.2.U3.	rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu i szkole oraz tworzyć właściwy klimat w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej;
A.2.U4.	organizować wartościowe rozwojowo i społecznie środowisko wychowawcze oraz wspierać dzieci lub uczniów w wyrażaniu swojej indywidualności w sposób twórczy;
A.2.U5.	wybrać i zastosować właściwy dla danej organizacji pracy przedszkola lub szkoły podstawowej sposób postępowania oraz dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania zadań zawodowych na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.2.K1.	refleksji, w tym krytycznej oceny, odnośnie do poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz wykazywania umiejętności uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego w zakresie wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej;
A.2.K2.	podejmowania wyzwań zawodowych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
A.2.K3.	profesjonalnego rozwiązywania problemów i konfliktów w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kształcenie dla rozwoju. 2. Zmiany interpretacji pojęcia rozwój. 3. Poglądy na relacje między procesami rozwoju a nauczania w świetle teorii strefy najbliższego rozwoju. 4. Podstawowe prawidłowości kierowania rozwojem dziecka. 5. Ocena rozwoju dziecka w praktyce szkolnej. Obszary tematyczne i ich wskaźniki (treści, kompetencje). 6. Przemiany prac domowych w edukacji wczesnoszkolnej. 7. Ocenianie szkolne jako środek poznawania siebie. Przemiany w rozumieniu i roli błędu w procesie poznawania 	
WSPÓŁPRACA NAUCZYCIELA Z RODZICAMI I ŚRODOWISKIEM LOKALNYM	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	

A.2.W5.	cele i zasady współpracy przedszkola lub szkoły z podmiotami zewnętrznymi oraz modele, funkcje, szanse i zagrożenia współpracy; sposoby radzenia sobie z problemami wychowawczymi dzieci lub uczniów i rozwiązywania ich we współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka lub ucznia, specyfikę pracy z dziećmi lub uczniami z doświadczeniem migracyjnym, a także sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i we współpracy z zespołem nauczycieli oraz z innymi podmiotami procesu wychowania i kształcenia.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.2.U3.	rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu i szkole oraz tworzyć właściwy klimat w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej;
A.2.U6.	skutecznie porozumiewać się z różnymi odbiorcami, w tym z dziećmi lub uczniami, rodzicami lub opiekunami oraz specjalistami, z wykorzystaniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.2.K3.	profesjonalnego rozwiązywania problemów i konfliktów w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kształtowanie się idei współpracy rodziców i nauczycieli 2. Idea szkoły środowiskowej 3. Kluczowe pojęcia – współpraca, współdziałanie, partnerstwo 4. Znaczenie współpracy środowisk wychowawczych 5. Formy i treści współpracy pomiędzy nauczycielami i rodzicami 6. Uwarunkowania współpracy rodziców i nauczycieli 7. Status rodzica w polskiej szkole 8. Postawy rodziców i nauczycieli 9. Kompetencje zawodowe nauczyciela jako czynnik determinujący współpracę szkoły i rodziny, budowanie autorytetu nauczyciela 10. Problemy komunikacji między nauczycielami i rodzicami 11. Współpraca w tworzeniu przyjaznego środowiska wychowawczego i profesjonalnym rozwiązywaniu konfliktów w grupie przedszkolnej i klasie szkolnej. 12. Wykorzystanie nowoczesnych technologii (Librus, Vulcan, media społecznościowe, komunikatory) w komunikacji między szkołą a domem. 13. Współpraca nauczyciela i szkoły ze środowiskiem lokalnym – przykłady dobrych praktyk. 14. Przygotowanie scenariuszy wydarzeń integrujących społeczność szkolną i lokalną. 15. Organizacja przez studentów wydarzenia integrującego społeczność szkolną i lokalną we współpracy z partnerską szkołą podstawową. 	

WPROWADZENIE DO BADAŃ NAD DZIECIŃSTWEM	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.2.W5.	koncepty dziecka i dzieciństwa (Childhood Studies) i ich uwarunkowania kulturowe i społeczne; interdyscyplinarne zagadnienia dobrostanu dziecka oraz perspektywy metodologiczne badań nad dzieckiem i dzieciństwem, a także wymagania etyczne badań naukowych z udziałem dzieci;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.2.K1.	refleksji, w tym krytycznej oceny, odnośnie do poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz wykazywania umiejętności uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu

		pedagogicznego w zakresie wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej;					
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ							
1. Podejście historyczne w badaniach nad dzieciństwem 2. Socjokulturowe podejście do dzieciństwa 3. Psychologia rozwojowa i badania dzieciństwa 4. Środowisko kulturowe dzieci w erze technologii cyfrowej 5. Zagadnienie dobrostanu dziecka 6. Polityka wobec dzieciństwa. 7. Prawa dzieci 8. Metodologiczny aspekt badań nad dzieckiem i dzieciństwem. 9. Etyczny kontekst badań naukowych z udziałem dzieci.							
A3. PODSTAWY PSYCHOLOGII DLA NAUCZYCIELI		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
17	Psychologia ogólna	36	18	18	0	E	4
18	Psychologia rozwojowa	36	18	18	0	Z	4
19	Psychologia społeczna	36	27	0	9	E	4
20	Psychologia nauczania, wychowania i uczenia się	27	18	0	9	Z	3
21	Komunikacja społeczna	27	0	0	27	Z	3
22	Zajęcia do wyboru a lub b Współczesne zagrożenia dla zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży b interwencja kryzysowa	27	18	0	9	Z	3
Razem		189	99	36	54	0	21

PSYCHOLOGIA OGÓLNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W1.	podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, osobowości, temperamentu i stylu poznawczego;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Przedmiot i zakres psychologii
2. Działy psychologii
3. Podstawowe metody badawcze w psychologii.
4. Etyczne aspekty badań w psychologii
5. Behawioryzm jako psychologiczna koncepcja zachowania człowieka
6. Psychoanalityczne ujęcie zachowania człowieka
7. Procesy poznawcze:
 - Spostrzeganie i odbiór wrażeń (klasyczne i współczesne teorie spostrzegania, fazy i funkcje procesu spostrzegania)
 - Uwaga (psychologiczne koncepcje uwagi, teorie selekcji na poziomie percepcji i reakcji)
 - Pamięć (fazy procesu pamięciowego, strukturalne modele pamięci, rodzaje pamięci i zaburzenia pamięci)
 - Uczenie się (charakterystyka uczenia się, teorie uczenia się)
 - Emocje i motywacje (uniwersalne rodzaje ekspresji emocji, komponenty emocji, wpływ emocji na działanie, rodzaje motywacji)
8. Podstawowej pojęcia psychologiczne:
 - Wpływ społeczny
 - Komunikacja interpersonalna
 - Osobowość
 - Temperament
 - Inteligencja
 - Stres i metody radzenia sobie ze stresem (w życiu codziennym i w pracy nauczyciela)

PSYCHOLOGIA ROZWOJOWA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W2.	rozwój człowieka w cyklu życia, w tym proces rozwoju dziecka w kolejnych okresach dzieciństwa: rozwój fizyczny, motoryczny i psychospołeczny, rozwój procesów poznawczych, społeczno-emocjonalny i moralny, a także rozwój i kształtowanie osobowości; szczególne uzdolnienia; normy rozwojowe (różnorodność ujęć), zjawisko dysharmonii (asynchronii) rozwojowej, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych oraz teorie integralnego rozwoju dziecka lub ucznia;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.3.U4.	rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w różnych formach aktywności;
A.3.U5.	rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia dziecka lub ucznia;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologia rozwoju człowieka – najważniejsze definicje i miejsce w systemie nauk 2. Rozwój człowieka – najważniejsze informacje o prawach i etapach rozwoju 3. Etapy rozwoju rodziny i zasady funkcjonowania rodziny jako systemu wpływającego na zachowania swoich członków 4. Rozwój człowieka w okresie niemowlęctwa 5. Przywiązaniem jako podstawa relacji dziecka ze światem (J. Bowlby, M. Ainsworth, eksperyment H. Harlowa) 	

6. Rozwój dziecka w okresie dzieciństwa
7. Rola opiekunów, psychologów i pedagogów w stymulowaniu prawidłowego rozwoju. Wskaźniki normy i patologii
8. Biologiczne uwarunkowania opóźnień i dysfunkcji rozwojowych, dzieci o specjalnych potrzebach rozwojowych
9. Rozwój człowieka w okresie wczesnoszkolnym
10. Rola kar i nagród w procesie rozwoju
11. Koncepcje wychowania bez kar, porozumienie bez przemocy
12. Edukacja oparta na szacunku do dziecka (J. Korczak, A. S. Neill)
13. Rozwój człowieka w okresie adolescencji
14. Rozwój człowieka w okresie wczesnej dorosłości – wyzwania tej fazy oraz skutki oddziaływań z dzieciństwa
15. Rozwój człowieka w okresie starości – wyzwania tej fazy oraz skutki oddziaływań i wyborów z wcześniejszych faz rozwojowych

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W1.	podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie
A.3.W4.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia: empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, negocjacji i rozwiązywania konfliktów, reguły współdziałania, procesy i role grupowe,
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.3.U4.	rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w różnych formach aktywności;
A.3.U5.	rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia dziecka lub ucznia;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologia społeczna jako nauka interdyscyplinarna. Metody badawcze. Najgłośniejsze eksperymenty psych. społecznej i ich kontekst etyczny. Zasady etyczne w badaniach naukowych w obszarze psych. społ. 2. Spostrzeganie społeczne. Pamięć zdarzeń społecznych. Rozumienie i dociekanie przyczyn zaistnienia zróżnicowanych syt. społ 3. Błędy spostrzegania wypaczające trafność obserwacji. 4. Współzależność społeczna. Wpływ innych ludzi na motywację jednostki; kooperacja, rywalizacja, indywidualizm. 5. Uprzedzenia, stereotypizacja, dyskryminacja. Różne spojrzenia na problem uchodźców we współczesnej Europie. 6. Rodzaje zachowań społecznych i uwarunkowania 7. Zachowania agresywne, wybrane teorie agresji 8. Konformizm i nonkonformizm. Czynniki blokujące aktywność społeczną (lęk społeczny, nieśmiałość). 9. Zachowania prospołeczne - Pomaganie innym, altruizm. Miłość jako szczególny rodzaj interakcji społecznej 	

PSYCHOLOGIA NAUCZANIA, WYCHOWANIA I UCZENIA SIĘ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W3.	psychologiczne podstawy procesu uczenia się dzieci lub uczniów: modele uczenia się (koncepty klasyczne, współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych), metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, a także metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań;
A.3.W5.	znaczenie autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, zagadnienia stresu i nauczycielskiego wypalenia zawodowego, potrzebę korzystania z informacji zwrotnych dotyczących swojej pracy; podstawy psychologii twórczości i treningu myślenia kreatywnego
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.3.U1.	obserwować procesy uczenia się dzieci lub uczniów i ich konteksty;
A.3.U2.	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
A.3.U4	rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w różnych formach aktywności;
A.3.U5.	rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia dziecka lub ucznia;
A.3.U6.	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K1.	autorefleksji nad dyspozycjami, zasobami i rozwojem zawodowym;
A.3.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;
A.3.K3.	ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej i umiejętności zawodowych
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologia wychowawcza jako psychologia nauczania i wychowania 2. Związek nauczania z wychowaniem 3. Nauczanie jako kierowanie uczeniem się innych 4. Nauczanie jako kierowanie uczeniem się innych osób 5. Sytuacja nauczania. Jego przebieg i efekty. Determinanty. Wskaźniki. Pomiary 6. Różne koncepty nauczania 7. Nauczanie przygotowawcze a idea edukacji permanentnej 8. Motywacja do uczenia się w toku nauczania. System wzmocnień 9. Aktywizowanie poznawcze uczniów 10. Problem dojrzałości szkolnej i sposoby jej oceniania. Równy start w szkole 11. Nauczyciel procesie nauczania i wychowania 12. Różnice indywidualne między uczniami a zbiorowy charakter nauczania szkolnego 13. Koncepty wychowania 	

14. Funkcje działalności wychowawczej
15. Struktura działalności wychowawczej
16. Psychologiczne mechanizmy wychowania
17. Środowiska wychowawcze
18. Wychowanie w okresie przedszkolnym
19. Trudności wychowawcze – doskonalenie umiejętności radzenia sobie z trudnościami wychowawczymi
20. Modele uczenia się
21. Metody i techniki uczenia się
22. Trudności w uczeniu się i nauczaniu – doskonalenie umiejętności wsparcia ucznia z trudnościami w uczeniu się, doskonalenie warsztatu pracy nauczyciela
23. Rozwój uzdolnień i zainteresowań.
24. Stres i wypalenie zawodowe w pracy nauczyciela (ryzyko zawodowe, zapobieganie)

KOMUNIKACJA SPOŁECZNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W4.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia: empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, negocjacji i rozwiązywania konfliktów, reguły współdziałania, procesy i role grupowe, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z dzieckiem, a także mechanizmy kształtowania się postaw dzieci lub uczniów;
A.3.W5	potrzebę korzystania z informacji zwrotnych dotyczących swojej pracy; podstawy psychologii twórczości i treningu myślenia kreatywnego, trening komunikacyjny, style komunikowania się nauczyciela z podmiotami edukacyjnymi oraz metody przezwycięzania barier komunikacyjnych.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.3.U3.	skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii;
A.3.U6.	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K3.	ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej i umiejętności zawodowych.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie komunikacji społecznej 2. Poziomy komunikacji społecznej (k. interpersonalna, k. wewnątrzgrupowa, k. międzygrupowa, komunikowanie organizacyjne, komunikowanie masowe) 3. Komunikacja werbalna i niewerbalna, animacja 4. Proces edukacyjny jako proces komunikowania 5. Kompetencje nauczyciela warunkujące efektywną komunikację i ich doskonalenie <ul style="list-style-type: none"> - kompetencja werbalna i sprawność językowa nauczyciela - umiejętność dialogu - rozwijanie empatii - umiejętność negocjacji i mediacji jako droga do rozwiązywania konfliktów - asertywność 6. Style komunikacyjne a klimat w klasie szkolnej 	

7. Multimedia w doskonaleniu komunikacji niewerbalnej nauczyciela

WSPÓŁCZESNE ZAGROŻENIA DLA ZDROWIA PSYCHICZNEGO DZIECI I MŁODZIEŻY	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W2.	rozwój psychospołeczny, emocjonalny i moralny, a także rozwój i kształtowanie osobowości; zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.3.U5.	rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia dziecka lub ucznia;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Uwarunkowania wewnętrzne (indywidualne, osobowościowe) zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży 2. Uwarunkowania zewnętrzne (społeczne) zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży: <ul style="list-style-type: none"> – Rozwój cywilizacji, postęp technologiczny (źródło zagubienia, stresu i negatywnych emocji) – Konsumpcyjny styl życia (dążenie do dobrobytu, rywalizacja o dobra) – Sytuacja rodzinna (rozbiecie rodziny, uzależnienia, niedostateczna opieka, nadmiar opieki, brak kontaktu emocjonalnego z rodzicami, zawyżone wymagania, obojętność, konflikt pokoleń) – Trudności szkolne – Brak akceptacji ze strony grupy rówieśniczej, przemoc rówieśnicza 3. Działania edukacyjne jako droga do minimalizacji problemu zaburzeń psychicznych oraz jego zapobieganiu. 	

INTERWENCJA KRYZYSOWA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.3.W3.	trudności w uczeniu się ich przyczyny i strategię ich przezwyciężania
A.3. W4.	zagadnienia: empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, negocjacji i rozwiązywania konfliktów, reguły współdziałania, procesy i role grupowe, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z dzieckiem, a także mechanizmy kształtowania się postaw dzieci lub uczniów;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.3.U2	Obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania

A.3.U4.	Rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w różnych formach aktywności;
A.3.U5.	Rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia dziecka lub ucznia
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.3.K3.	ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej i umiejętności zawodowych.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe koncepcje kryzysu i interwencji kryzysowej 2. Stres i jego wpływ na powstawanie sytuacji trudnych, przeciążeń i zjawisk pochodnych 3. Profilaktyka w sytuacjach stresogennych 4. Środowisko domowe, przemoc w rodzinie jako potencjalne źródła sytuacji trudnych 5. Zasady, procedury prowadzenia interwencji 6. Terapia a interwencja kryzysowa, system oraz grupy wsparcia, zespoły interdyscyplinarne 7. Przykłady profilowanej interwencji kryzysowej 8. Multimedia w interwencji kryzysowej 	

A4. PSYCHOLOGICZNE I PEDAGOGICZNE PODSTAWY NAUCZANIA DZIECI JĘZYKA OBCEGO		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
23	Psychologiczne i pedagogiczne podstawy nauczania języka angielskiego na etapie wczesnej edukacji	60	20	20	20	Z	7
Razem		60	20	20	20		7

PSYCHOLOGICZNE I PEDAGOGICZNE PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO WE WCZESNEJ EDUKACJI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
A.4.W1.	predyspozycje rozwojowe we wczesnym dzieciństwie do uczenia się języka obcego;
A.4.W2.	sposoby uczenia się dzieci lub uczniów języka obcego w wybranych koncepcjach psychologicznych, kompetencje językowe dziecka lub ucznia, teorię wieku krytycznego, społeczne i kulturowe aspekty nauczania języków obcych, a także rolę nauczyciela w uczeniu się spontanicznym i spontaniczno-reaktywnym dzieci lub uczniów;
A.4.W3.	strategie zabawowe i zadaniowe w uczeniu się języka obcego przez dzieci lub uczniów, warunki do nabywania kompetencji językowych przez dzieci lub uczniów oraz sposoby motywowania dzieci lub uczniów do uczenia się języka obcego.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
A.4.U1.	zaplanować działania na rzecz rozwoju własnych kompetencji językowych i pedagogicznych;

A.4.U2.	tworzyć środowisko do nabywania kompetencji językowych przez dzieci lub uczniów i rozwijać ich motywację do uczenia się.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
A.4.K1.	autorefleksji nad dyspozycjami i posiadanymi kompetencjami językowymi i pedagogicznymi;
A.4.K2.	wspierania właściwych postaw dzieci lub uczniów wobec innej kultury.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Predyspozycje rozwojowe we wczesnym dzieciństwie do uczenia się języka obcego. 2. Sposoby uczenia się dzieci języka obcego w wybranych koncepcjach psychologicznych. 3. Kompetencje językowe dziecka. 4. Nauczyciel jako model kompetencyjny w uczeniu się spontanicznym i spontaniczno-reaktywnym dzieci. 5. Strategie zabawowe i zadaniowe w uczeniu się języka przez dzieci. 6. Warunki do nabywania kompetencji językowych dzieci w przedszkolu. 7. Sposoby motywowania dzieci do uczenia się języka obcego. 8. Teoria wieku krytycznego. 9. Społeczne i kulturowe aspekty nauczania języków obcych. 	

B. PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE NAUCZYCIELI PRZEDSZKOLI I KLAS I-III SZKOŁY PODSTAWOWEJ JAKO PRZYGOTOWANIE DO INTEGRACJI TREŚCI NAUCZANIA		Godz. ogółem	wykład	e- learning	Ćw.	Rygor	ECTS
B.1. JĘZYK POLSKI							
24	Podstawy języka polskiego	60	20	20	20	E	8
B.2. JĘZYK OBCY							
25	Język obcy - angielski	162	0	0	162	E	18
B.3. MATEMATYKA							
26	Podstawy matematyki	60	20	20	20	E	6
B.4. EDUKACJA SPOŁECZNO-PRZYRODNICZA							
27	Podstawy edukacji społeczno-przyrodniczej	10	10	0	0	Z	1
28	Zajęcia do wyboru a lub b Edukacja patriotyczna i regionalna b Podstawy przedsiębiorczości	20	10	0	10	Z	2
B.5. INFORMATYKA							
29	Podstawy informatyki	30	0	0	30	E	3
B.6. PLASTYKA							
30	Podstawy plastyki	30	10	0	20	Z	3
B.7. MUZYKA							

31	Podstawy muzyki	30	10	0	20	Z	3
B.8. TECHNIKA							
32	Podstawy techniki	30	10	0	20	Z	3
B.9. WYCHOWANIE FIZYCZNE							
33	Podstawy wychowania fizycznego	60	10	0	50	Z	7
B.10. EDUKACJA ZDROWOTNA							
34	Podstawy edukacji zdrowotnej	30	10	10	10	E	3
Razem		522	110	50	362	0	57

PODSTAWY JĘZYKA POLSKIEGO	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.1.W1.	funkcjonalnie posługiwać się pojęciami z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku;
B.1.W2.	dokonać analizy i interpretacji zróżnicowanych formalnie dzieł literackich oraz kulturowych;
B.1.W3.	wyróżniać wśród różnych zjawisk językowych kategorie prymarne i sekundarne odpowiednie dla dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.1.U1.	wypowiadać się w mowie i w piśmie w sposób klarowny, spójny i precyzyjny, konstruując rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi na określone tematy;
B.1.U2.	zaplanować działania na rzecz rozwoju swojej wiedzy i umiejętności w zakresie prawidłowej realizacji edukacji polonistycznej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.
B.1.U3.	wyróżniać wśród różnych zjawisk językowych kategorie prymarne i sekundarne odpowiednie dla dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym;
B.1.U4.	wypowiadać się w mowie i w piśmie w sposób klarowny, spójny i precyzyjny, konstruując rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi na określone tematy;
B.1.U5.	zaplanować działania na rzecz rozwoju swojej wiedzy i umiejętności w zakresie prawidłowej realizacji edukacji polonistycznej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.1.K1.	autorefleksji nad dyspozycjami i posiadanymi kompetencjami merytorycznymi do wspierania dzieci lub uczniów w zakresie rozwoju języka polskiego.

TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psycholingwistyczny obraz dziecka w wieku 3-10 lat. Rozwój językowy a rozwój poznawczy. Język a tożsamość kulturowa dziecka. 2. Modele uczenia się języka. Rozwój języka w aspekcie fonologicznym, semantycznym, syntaktycznym, morfologicznym, pragmatycznym (dziecko jako uczestnik konwersacji). 3. Istota, cele i treści kształcenia językowego w wychowaniu przedszkolnym i w zintegrowanym systemie edukacji wczesnoszkolnej - nauka o języku i nauka języka. Uniwersytecka i szkolna koncepcja opisu systemu języka. 4. Podstawowe pojęcia z zakresu i komunikacji językowej: akty mowy, funkcje języka, kompetencja językowa i komunikacyjna, językowy obraz świata dzieci. 5. Lingwistyczne podstawy początkowej nauki czytania i pisania. Proces czytania, rozumienie treści, strategie i rozwojowe modele czytania, sposoby rozwijania umiejętności czytania ze zrozumieniem. 6. Początkowa nauka pisania: etapy kształtowania umiejętności i nawyków pisania. Metody nauki czytania i pisania z perspektywy trudności uczniów 7. Fonetyka tekstu, zdania i wyrazu. Słowotwórstwo a fleksja. Części mowy. Zdanie w aspekcie semantycznym i gramatycznym. 8. Metody i techniki kształcenia sprawności językowej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. 9. Sposoby stymulowania kreatywności językowej. Słownik i składnia dziecka w młodszym wieku szkolnym, sposoby i środki bogacenia czynnego słownika. 10. Narracja dziecięca- analiza semantyczna i syntaktyczna. Storytelling w edukacji językowej dziecka 11. Sposoby inspirowania i konstruowania wypowiedzi pisemnych w klasach I-III. 12. Struktura i organizacja ćwiczeń w mówieniu i pisaniu. Ćwiczenia redakcyjne, słownikowe, frazeologiczne, syntaktyczne, ćwiczenia z zakresu kultury języka i poprawności językowej w przedszkolu i w klasach młodszych. 13. Klasyfikacja błędów językowych. Nauka ortografii, metody i środki opracowywania materiału ortograficznego. 	

JEZYK OBCY ANGIELSKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.2.W1.	podstawowe struktury gramatyczne oraz formy językowe;
B.2.W2.	kulturę państw z danego obszaru językowego oraz wybraną literaturę, rymowanki i piosenki oraz zabawy dla dzieci w języku obcym;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.2.U1.	wykorzystywać pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym;
B.2.U2.	posługiwać się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania;
B.2.U3.	samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje zawodowe umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym;
B.2.U4.	dobierać w pracy z dziećmi lub uczniami odpowiednią literaturę, rymowanki i piosenki oraz zabawy w języku obcym.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	

B.2.K1.	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych..
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Let's get to know each other! – lekcja zapoznawcza, ćwiczenia sprawdzające wiedzę i umiejętności Studentów, komunikacyjne i integracyjne 2. First impressions – informacje o sobie, swojej przeszłości, planach na przyszłość 3. Family ties – informacje o rodzinie, dzielenie się opiniami 4. Mobile connections – sposoby komunikacji, telefony komórkowe i inne wynalazki ułatwiające komunikację 5. E-mail to a friend – pisanie e-maili 6. We connect – powtórzenie materiału z Rozdziału 1, tematyka kontaktów międzyludzkich 7. The jungle bug – podróżowanie, ciekawe miejsca na świecie 8. My best holidays – opowiadanie o swoich wakacjach, różnych doświadczeniach, przygodach 9. A magical kingdom – opisywanie różnych krajów, ich zwyczajów, pogody, kultury 10. On the move – transport, życie na emigracji 11. We blog – czytanie i pisanie blogów 12. Explore – powtórzenie materiału z Rozdziału 2 – tematyka podróży 13. Heroes – opisywanie bohaterów filmowych i literackich 14. Buildings – opisywanie różnych budynków i ich funkcji 15. Land of invention – nowinki technologiczne, innowacje 16. The good old days? – Zmiany w stylu życia, porównywanie różnych epok, dekad, etapów w naszym życiu 17. Anecdotes – Opowiadanie historii i anekdot z czasów szkolnych 18. Old and new – powtórzenie materiału z Rozdziału 3 – tematyka zmieniającego się świata 19. Career paths – praca i kariera, zawody 20. The daily grind – kwalifikacje zawodowe, plany rozwoju 21. A work of art – praca artysty 22. Dressed for business – dress code w miejscu pracy 23. Job interview – rozmowa kwalifikacyjna 24. Work – powtórzenie materiału z Rozdziału 4 – tematyka pracy 25. Adventure – ryzyko, sporty ekstremalne 26. Going solo – czytanie tekstu o ekstremalnych osiągnięciach 27. At your own risk – sport i czas wolny 28. Million dollar risk – filmy, efekty specjalne, sceny kaskaderskie 29. Energy – źródła energii, elektrownie atomowe 30. Risk – powtórzenie materiału z Rozdziału 5 – tematyka ryzyka w naszym życiu 31. Memory – opowiadanie o przeszłości 32. Life changes – zmiany w życiu, różne przyzwyczajenia 33. Lasting memories – opisywanie zdjęć, życzenia 34. Memory box – uczucia, nadzieje, opinie, marzenia 35. The best book I've read – recenzje książek 36. The past - powtórzenie materiału z Rozdziału 6 – tematyka przeszłości i wspomnień 37. Consumerism and minimalism – zbytki i oszczędne życie 38. Food for thought – żywność i gotowanie 39. Buy, buy, buy – kolekcjonowanie, kupowanie, marketing i reklama 40. It's a dog's life – pupile, zwierzęta w domu 	

41. I have a complaint – zgłaszanie reklamacji
42. Excess - powtórzenie materiału z Rozdziału 7 – tematyka kupowania, dóbr i usług
43. Being a leader – zdolności przywódcze
44. Lead or follow? – osobowość
45. Winners – charyzmatyczne osoby
46. Tot.com – technologie dla dzieci
47. A formal letter – pisanie listu formalnego
48. Success - powtórzenie materiału z Rozdziału 8 – tematyka sukcesu
49. Legal madness – prawo, ubezpieczenia
50. Law, crime and punishment – przestępczość, kary, resocjalizacja
51. It's a mystery! – zagadki, spekulowanie
52. The real Sherlock – postać Sherlocka Holmesa, kryminały
53. Breaking news! – nagłówki prasowe, relacje prasowe
54. Crime - powtórzenie materiału z Rozdziału 9 – tematyka przestępczości
55. It's a kind of magic – sztuczki magiczne
56. Head games – jak pracuje umysł
57. Persuasion – reklamy, perswazja, wpływ społeczny
58. My digital memory – plany i życzenia na przyszłość
59. For and against – pisanie rozprawki
60. Mind - powtórzenie materiału z Rozdziału 10 – tematyka ludzkiego umysłu
61. Kultura USA i Wielkiej Brytanii
62. Anglojęzyczna literatura dla dzieci, rymowanki i piosenki
63. Metody doskonalenia umiejętności językowych nauczyciela edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej

PODSTAWY MATEMATYKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.3.W1.	podstawowe struktury matematyki szkolnej: liczby i ich własności, zbiory liczbowe, działania na liczbach, figury, relacje i zależności funkcyjne, reprezentacje graficzne;
B.3.W2.	treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej: liczby i liczenie, aspekty liczby, systemy pozycyjne i niepozycyjne, własności działań na liczbach, zagadnienia miarowe w geometrii, klasyfikowanie figur geometrycznych, symetrię, manipulacje w trzech wymiarach i tworzenie modeli brył, wczesną algebrę, zagadnienia zegarowe kalendarzowe;
B.3.W3.	treści nauczania matematyki w zakresie starszych klas szkoły podstawowej: własności liczb całkowitych i wymiernych, działania na ułamkach, wyrażenia algebraiczne, rozumowanie geometryczne i jego zapis, przeliczanie jednostek miary, zliczanie za pomocą reguł mnożenia i dodawania, zasadę szufladkową, definiowanie figur, badanie ich własności (kąty, wielokąty, koło), proste konstrukcje geometryczne – prostopadłość i równoległość na płaszczyźnie i w przestrzeni, figury przestrzenne, kodowanie położenia na płaszczyźnie i w przestrzeni, elementy statystyki opisowej, graficzne reprezentowanie danych, podstawowe konstrukcje geometryczne, algorytmy i konstrukcje rekurencyjne;

B.3.W4.	rozumowania matematyczne w zakresie matematyki szkolnej, w tym wnioskowanie dedukcyjne, argumentowanie i zapisywanie rozumowań, wykonywanie eksperymentów numerycznych i geometrycznych, dostrzeganie regularności prowadzących do uogólnień, uzasadnianie uogólnień, formułowanie i weryfikację hipotez, rozumowania dedukcyjne w geometrii płaskiej i przestrzennej;
B.3.W5.	zastosowania matematyki w życiu codziennym oraz w innych obszarach, w tym w technice, sztuce, ekonomii i przyrodzie.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.3.U1.	sprawnie posługiwać się podstawowymi obiektami matematycznymi;
B.3.U2.	przeprowadzić proste rozumowania matematyczne i oceniać ich poprawność;
B.3.U3.	dostrzegać i wskazywać związki matematyki z codziennym życiem;
B.3.U4.	rozwiązywać zagadki i łamigłówki logiczne;
B.3.U5.	posługiwać się pakietami wspierającymi nauczanie matematyki;
B.3.U6.	przygotować ucznia do udziału w konkursach matematycznych dla szkół podstawowych.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.3.K1.	przygotować ucznia do udziału w konkursach matematycznych dla szkół podstawowych.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> Liczby naturalne. Dodawanie, odejmowanie i mnożenie liczb naturalnych zapisanych w niedziesiątkowych systemach pozycyjnych. Nietypowe sposoby liczenia. Liczby rzeczywiste. Działania w zbiorze liczb rzeczywistych. Własności działań. Wyrażenia algebraiczne. Przekształcanie wyrażeń algebraicznych. Proporcjonalność prosta i proporcjonalność odwrotna. Układ współrzędnych na płaszczyźnie i w przestrzeni. Kodowanie położenia obiektu na płaszczyźnie i w przestrzeni. Obliczanie pól powierzchni wielokątów w układzie współrzędnych. Metody rozwiązywania równań i nierówności pierwszego stopnia z jedną niewiadomą. Metody rozwiązywania układów równań liniowych pierwszego stopnia z dwiema i trzema niewiadomymi. Proste konstrukcje geometryczne na płaszczyźnie i w przestrzeni, (także z pakietami Geogebra), algorytmy i konstrukcje rekurencyjne. Rozumowania matematyczne w obrębie matematyki szkolnej (w tym wnioskowanie dedukcyjne i redukcyjne). Argumentowanie i zapisywanie rozumowań. Wykonywanie eksperymentów numerycznych i geometrycznych, dostrzeganie regularności prowadzących do uogólnień, uzasadnianie uogólnień. Formułowanie i weryfikacja hipotez. Rozumowania dedukcyjne w geometrii (płaskiej i przestrzennej). Elementy statystyki opisowej. Graficzne reprezentowanie danych. Średnia arytmetyczna, mediana i dominanta. Elementy kombinatoryki. Zliczanie za pomocą reguł mnożenia i dodawania, zasada szufladkowa. Podstawy rachunku prawdopodobieństwa. Obliczanie prawdopodobieństw zdarzeń w prostych przypadkach. Zastosowania matematyki w życiu codziennym oraz w innych dyscyplinach nauki, w tym w technice, sztuce, ekonomii, przyrodzie. Zadania konkursowe z matematyki na poziomie szkoły podstawowej. 	

PODSTAWY EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.4.W1.	kluczowe pojęcia oraz zjawiska z zakresu przyrody ożywionej i nieożywionej, występujące w otoczeniu dziecka lub ucznia;
B.4.W2.	podstawowe pojęcia z zakresu wiedzy o społeczeństwie;
B.4.W3.	podstawy przedsiębiorczości i ekonomii.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.4.U1.	analizować oraz interpretować powszechnie występujące zjawiska przyrody;
B.4.U2.	dostrzegać wzajemne związki w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego i społecznego;
B.4.U3.	rozpoznawać gatunki roślin i zwierząt najczęściej występujących w otoczeniu dziecka lub ucznia;
B.4.U4.	ilustrować najczęściej spotykane zjawiska przyrodnicze za pomocą prostych doświadczeń z użyciem przedmiotów życia codziennego
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.4.K1.	pogłębiania swojego rozumienia funkcjonowania świata przyrody;
B.4.K2.	krzewienia idei dbałości o otoczenie przyrodnicze.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko – wyjaśnienie pojęć 2. Składniki środowiska i ich charakterystyka 3. Środowisko a zdrowie 4. Poznawanie przyrody przez dzieci 5. Fazy poznawania przyrody 6. Ochrona przyrody i krajobrazu 7. Pogoda i zjawiska atmosferyczne 8. Edukacja ekologiczna 9. Zasady nauczania o środowisku 10. Podstawowe informacje na temat: państwa, prawa, demokracji, społeczeństwa obywatelskiego, symboli narodowych, święta narodowe, najważniejsze wydarzenia z historii kraju, 11. Tradycja polska, zwyczaje i obrzędy jako przejawy kultury 12. Bezpieczeństwo w ruchu drogowym 	

13. Podstawy przedsiębiorczości i ekonomii – pieniądz, praca, oszczędzanie, budżet domowy, budżet państwa, prawa konsumenta
14. Doświadczenia, eksperymenty i obserwacje zjawisk fizycznych, chemicznych i przyrodniczych

EDUKACJA PATRIOTYCZNA I REGIONALNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.4.W2.	podstawowe pojęcia z zakresu wiedzy o społeczeństwie, edukacji patriotycznej i regionalnej
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.4.U1.	analizować oraz interpretować kwestie związane z edukacją patriotyczną i regionalną
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Reaktualizacja znaczenia pojęć: patriotyzm, regionalizm, wielokulturowość 2. Symbole patriotyczne, istotne rocznice i instytucje posiadające znaczenie dla państwa, miasta, regionu 3. Pieśni patriotyczne i tradycje w kultywowaniu tradycji polskich 4. Literatura i sztuka polska 5. Formy kształtowania patriotyzmu lokalnego poprzez historię miejsc i ludzi 6. Język ojczysty i gwary regionalne 7. Podania, przysłowia regionalne 8. Rzemiosło, folklor, architektura i muzyka jako elementy patriotyzmu regionalnego 	

PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.4.W3.	podstawy przedsiębiorczości i ekonomii.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.4.U1.	analizować oraz interpretować powszechnie występujące procesy i prawidłowości ekonomiczne;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Podmioty gospodarki rynkowej
2. Popyt, podaż i cena
3. Prawa konsumenta
4. Rola państwa w rozwoju gospodarczym
5. Pieniądz i instytucje rynku finansowego
6. Podatki i ubezpieczenia
7. Współczesny rynek pracy
8. Cele i rodzaje działalności gospodarczej
9. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw

PODSTAWY INFORMATYKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.5.W1.	podstawowe pojęcia i zasady informatyki z zakresu, w jakim ma ona zastosowanie w pracy z dziećmi lub uczniami;
B.5.W2.	zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania;
B.5.W3.	zasady projektowania algorytmów oraz ich realizacji przy użyciu komputera;
B.5.W4.	zasady organizacji i funkcjonowania urządzeń elektronicznych, komputerów i sieci komputerowej oraz ich wykorzystania;
B.5.W5.	społeczne aspekty informatyki i jej zastosowań, wpływu informatyki na rozwój społeczeństwa oraz zagrożenia w świecie wirtualnym;
B.5.W6.	uwarunkowania zawodowego rozwoju z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej i informatyki oraz komputerowe programy edukacyjne przeznaczone dla najmłodszych uczniów.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.5.U1.	zaprojektować i uruchomić na komputerze prosty algorytm;
B.5.U2.	zaprojektować prostą, funkcjonalną bazę danych;
B.5.U3.	ocenić walory użytkowe komputerowego programu edukacyjnego;
B.5.U4.	zorganizować bezpieczne środowisko pracy z komputerem.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.5.K1.	ciągłej aktualizacji swojej wiedzy z zakresu zastosowań komputerów w edukacji;
B.5.K2.	zapewniania poczucia bezpieczeństwa dzieci lub uczniów znajdujących się pod jego opieką.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Podstawowe pojęcia związane z informatyką:

- przetwarzanie danych;
- informatyka;
- komputer;
- pamięć operacyjna;
- jednostki pojemności pamięci operacyjnej: bit, bajt;
- software;
- hardware;
- mikroprocesor;

2. Edytor tekstu

3. Arkusz kalkulacyjny jako baza danych – zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenie danych i ich przetwarzanie

4. Grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnych z wykorzystaniem gotowych szablonów oraz samodzielnie

5. Zasady projektowania algorytmów oraz ich realizacja przy użyciu komputera

6. Podstawowa znajomość funkcjonowania sieci komputerowych

7. Praktyczne doskonalenie umiejętności wykorzystania urządzeń komputerowych i nowoczesnych technologii do prowadzenia działań edukacyjnych oraz obsługi sprzętu multimedialnego wykorzystywane do pracy z dziećmi i uczniami (MS Teams, ZOOM, narzędzia Google, quizy, test portal, Kahoot itp.)

8. Bezpieczeństwo w pracy z komputerem i nabycie umiejętności rozwiązywania prostych problemów technicznych.

9. Zasady korzystania z zasobów otwartych i elementy ochrony własności intelektualnej

10. Zastosowania nowoczesnych technologii w życiu codziennym

11. Bezpieczeństwo w sieci

12. Programy edukacyjne przeznaczone dla najmłodszych uczniów

13. TIK jako wsparcie w rozwoju zawodowym nauczyciela

PODSTAWY PLASTYKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.6.W1.	podstawy teorii estetyki i kultury, jej zastosowanie w edukacji plastycznej dziecka lub ucznia;
B.6.W2.	zasoby i zasady upowszechniania różnorodnych przekazów wizualnych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
B.6.W3.	cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej w zakresie plastyki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania
B.6.W4.	wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji plastycznej w Polsce i na świecie;
B.6.W5.	podstawy rysunku.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.6.U1.	zaprojektować przekaz wizualny dostosowany do okoliczności;
B.6.U2.	wykonać odręczny szkic określonego przedmiotu.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	

B.6.K1.	przekonującego działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych;
B.6.K2.	inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej aktywności plastycznej i dzielenia się jej efektami.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Społeczne funkcje sztuk plastycznych i rolę tych sztuk w rozwoju osobowym 2. Podstawowe środki wyrazu plastycznego i istotne pojęcia z zakresu sztuk plastycznych 3. Specyficzne cechy twórczości plastycznej dzieci w różnym wieku 4. Artystyczna twórczość dziecka (poznanie, ekspresja, komunikacja). 5. Sztuka dzieci i dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. 6. Dziecko i nauczyciel w procesie twórczym. 7. Etapy rozwoju rysunku dziecka. 8. Twórcze zadania plastyczne w stymulowaniu ekspresji dziecka. 9. Podstawowa programowa w zakresie edukacji plastycznej. 10. Zalety projektów, metoda pobudzania i rozwijania inwencji plastyczno-technicznej małego dziecka. 11. Techniki rysunkowe, malarskie i dekoracyjne. 12. Formowanie przestrzenne z różnych materiałów. 13. Odbiór sztuki plastycznej przez dzieci. 14. Wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji plastycznej w Polsce i na świecie 	

PODSTAWY MUZYKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.7W1.	terminologię z zakresu muzyki i jej zastosowanie w edukacji muzycznej;
B.7W2.	źródła kultury muzycznej, ich kulturowe i społeczne uwarunkowania oraz znaczenie dla rozwoju dziecka lub ucznia;
B.7W3.	cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania; odmiany, faktury utworów muzycznych ze względu na sposób wykonywania muzyki (solo, muzyka kameralna, symfoniczna, chóralna, wokalnie- instrumentalna), podstawowe zagadnienia z zakresu form muzycznych, podstawowe terminy notacji muzycznej;
B.7W4.	podstawowy repertuar muzyczny w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
B.7W5.	wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji muzycznej w Polsce i na świecie.
UMIĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.7.U2.	zaprojektować przekaz muzyczny dostosowany do okoliczności;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.7.K1.	przekonującego działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych;
B.7.K2.	inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej lub wspólnej aktywności muzycznej;
B.6.K3.	krzewienia idei wspólnego wykonawstwa muzycznego jako działania kulturotwórczego i chroniącego dziedzictwo narodowe.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Rozwój muzyczny dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym
2. Zarys teorii muzyki: podstawowe wiadomości teoretyczne z zakresu muzyki: budowa utworu muzycznego, (rytm, melodia, harmonia, dynamika, artykulacja), notacja muzyczna
3. Rodzaje instrumentów muzycznych i ich brzmienia
4. Formy i gatunki muzyczne
5. Kanon literatury muzycznej
6. Edukacja muzyczna w przedszkolu i edukacji wczesnoszkolnej
7. Podstawowy repertuar muzyczny w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej
8. Wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji muzycznej w Polsce i na świecie
9. Przygotowanie scenariusza uroczystości klasowej lub szkolnej z okazji święta babci i dziadka lub Dnia Matki z wykorzystaniem przekazu muzycznego.

PODSTAWY TECHNIKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.8.W1.	założenia, cele i treści kształcenia ogólnotechnicznego dzieci lub uczniów;
B.8.W2.	sytuację dziecka w świecie współczesnej techniki;
B.8.W3.	cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej w zakresie techniki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania;
B.8.W4.	współczesne koncepcje i modele edukacji technicznej w Polsce i na świecie.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.8.U1.	popularyzować podstawy wiedzy technicznej wśród dzieci lub uczniów;
B.8.U2.	zapewnić warunki bezpieczeństwa dzieci lub uczniów w otoczeniu techniki;
B.8.U3.	zademonstrować umiejętność rozwiązywania praktycznych problemów związanych z techniką
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.8.K1.	promocji zasad bezpiecznego posługiwania się urządzeniami technicznymi;
B.8.K2.	fachowego wspierania zainteresowania dzieci lub uczniów techniką.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znaczenie techniki w życiu człowieka 2. Koncepcja kształcenia zintegrowanego z uwzględnieniem zajęć technicznych 3. Istota i cele edukacyjne zajęć technicznych w przedszkolu i klasach I-III 4. Nowoczesne technologie i wynalazki jako narzędzia wyzwalające dziecięcą kreatywność i rozwijające pasję i zainteresowania 5. Charakterystyka twórczości dziecięcej w zakresie techniki. Osobowe i środowiskowe uwarunkowania twórczości. 6. Współczesne koncepcje i modele edukacji technicznej w Polsce i na świecie. 7. Bezpieczne korzystanie z urządzeń technicznych znajdujących się w codziennym otoczeniu dziecka 	

8. Praktyczne rozwiązywanie podstawowych problemów praktycznych związanych z techniką (na przykładzie przedmiotów i urządzeń życia codziennego).

PODSTAWY WYCHOWANIA FIZYCZNEGO	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.9.W1.	terminologię z zakresu aktywności i sprawności fizycznej;
B.9.W2.	związki aktywności i sprawności fizycznej ze zdrowiem;
B.9.W3.	formy aktywności fizycznej dostosowane do potrzeb i możliwości dzieci lub uczniów, zachęcające dzieci lub uczniów do aktywności fizycznej
B.9.W4.	proces uczenia się i nauczania czynności ruchowych;
B.9.W5.	zaburzenia postawy ciała i prawidłowe wzorce ruchu;
B.9.W6.	wybrane współczesne koncepcje i modele wychowania fizycznego w Polsce i na świecie.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.9.U1.	zaplanować zajęcia ruchowe w określonych warunkach;
B.9.U2	zachęcić dzieci lub uczniów do podejmowania aktywności fizycznej;
B.9.U3	wspierać działania przeciwdziałające nabywaniu wad postawy ciała przez dzieci lub uczniów i nadwagę
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.9.K1.	krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Związek aktywności fizycznej ze zdrowiem 2. Osobnicze i pozaosobnicze uwarunkowania w procesach wychowania i kształcenia fizycznego. 3. Rozwój motoryczny dzieci - testy sprawności motorycznej stosowane na pierwszym etapie kształcenia. 4. Formy aktywności fizycznej 5. Uczenie się i nauczanie czynności ruchowych 6. Zaburzenia postawy i prawidłowe wzorce ruchu 7. Wybrane współczesne koncepcje i modele wychowania fizycznego w Polsce i na świecie. 8. Problemy bezpieczeństwa na lekcjach wychowania fizycznego. Przyczyny wypadków. Prowadzenie zajęć w trudnych warunkach - zajęcia w sali zastępczej, na korytarzu, w klasie itp. 9. Zasady bezpieczeństwa w warunkach nietypowych – zbiorniki wodne (naturalne i sztuczne), góry, zajęcia na śniegu i lodzie. 10. Zasady oceniania w opisowej ocenie ucznia 	

PODSTAWY EDUKACJI ZDROWOTNEJ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
B.10.W1.	modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia, w tym zdrowia psychicznego;
B.10.W2.	istotę umiejętności życiowych (life skills) i zachowań prozdrowotnych;
B.10.W3.	podstawowe zagadnienia rozwoju biologicznego człowieka;
B.10.W4.	sposoby wspomagania dziecka lub ucznia w działaniach na rzecz zdrowia i niwelowania stanów zagrażających zdrowiu, możliwości zmian w otoczeniu dziecka lub ucznia oraz procesy uczenia się mózgu;
B.10.W5.	zasady udzielania pierwszej pomocy.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.10.U1.	rozpoznać sytuację zagrożenia dla zdrowia, w tym zdrowia psychicznego, i odpowiednio zareagować;
B.10.U2	skutecznie promować zachowania prozdrowotne.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.10.K1.	krzewienia postawy dbałości o zdrowie i ochronę środowiska.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Biomedyczne podstawy rozwoju człowieka 2. Podstawowa terminologia i pojęcia z dziedziny edukacji zdrowotnej. 3. Miejsce i zadania edukacji zdrowotnej wśród innych nauk o człowieku. 4. Charakterystyka czynników i mechanizmów warunkujących zdrowie i samopoczucie człowieka. 5. Promocja zdrowia i profilaktyka jako instrumenty i środki kształtowania zachowań prozdrowotnych. 6. Systemowe podejście do fenomenu zdrowia jako procesu równoważenia wymagań otoczenia z możliwościami (zasobami) człowieka (stres egzystencjalny jako zagrożenie dla zdrowia). 7. Pierwsza pomoc przedmedyczna – zajęcia praktyczne 	

C. WSPIERANIE ROZWOJU DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM WIEKU SZKOLNYM		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
35	Modele wspierania rozwoju dziecka i ucznia w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	9	9	0	0	E	1
36	Adaptacja instytucjonalna	27	18	0	9	Z	3
37	Aktywność poznawcza dziecka	18	9	9	0	Z	2
38	Organizacja środowiska edukacyjnego w przedszkolu	27	9	0	18	Z	3
39	Organizacja środowiska edukacyjnego w klasach I-III	27	9	0	18	Z	3
40	Projektowanie spersonalizowanych strategii edukacyjnych w przedszkolu i klasach I-III	45	18	0	27	Z	5
41	Zabawa i sztuka w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej	63	18	9	36	Z	7
42	Projektowanie programu pracy dydaktyczno-wychowawczej w przedszkolu i klasach I-III	63	18	9	36	Z	7
43	Rodzaje i funkcje oceniania	63	18	18	27	E	7
44	Zapewnianie jakości pracy przedszkola i szkoły	63	18	18	27	Z	7
Razem		405	144	63	198	0	45

MODELE WSPIERANIA ROZWOJU DZIECKA I UCZNIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	zróżnicowanie modeli ujmowania procesu wspierania rozwoju dziecka lub ucznia, w tym behawioralnego, konstruktywistycznego, emancypacyjnego; zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju dziecka lub ucznia;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub

	uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wspieranie rozwoju dziecka z perspektywy pedagogiki konstruktywistycznej (transformacja modelu edukacji ze szczególnym zwróceniem uwagi na możliwości wykorzystania potencjału poznawczo-rozwojowego dziecka; konstruktywistyczna teoria uczenia się, w której centrum znajduje się dziecko dynamicznie tworzące swoją wiedzę na drodze eksploracji i przetwarzania informacji) 2. Behawiorystyczny model wspierania rozwoju dziecka 3. Emancypacyjne ujmowanie procesu wspierania rozwoju dziecka i ucznia. 4. Zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju dziecka i ucznia. 	

ADAPTACJA INSTYTUCJONALNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Adaptacja w ujęciu teoretycznym; pojęcie „adaptacji” wg. psychologów i pedagogów 2. Uwarunkowania procesu adaptacji; czynniki wpływające na proces adaptacji 3. Płaszczyzny, na których zachodzi proces adaptacji w instytucjach oświatowych 4. Adaptacja dziecka, a adaptacja dorosłego (czy adaptacja jako proces dotyczy wyłącznie małych dzieci?) 5. Współpraca placówki oświatowej i środowiska rodzinnego, a proces adaptacji dziecka (ogólne wiadomości dotyczące roli nauczyciela/wychowawcy, rodziców, najbliższego środowiska dziecka) 6. Dziecko przewlekłe chore, z zaburzeniami a adaptacja instytucjonalna 7. Problemy adaptacji społeczno-emocjonalnej dziecka 8. Wspomaganie procesu adaptacji instytucjonalnej 9. Rola rodziców oraz wychowawców w prawidłowym przejściu etapu adaptacji w nowym środowisku 10. Programy adaptacyjne – omówienie 11. Konstruowanie projektu działań adaptacyjnych w żłobku/ przedszkolu/ szkole 12. Przykładowe narzędzia diagnozy problemów adaptacyjnych dzieci 	

AKTYWNOŚĆ POZNAWCZA DZIECKA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	Strategie stymulowania poznawczej dziecka i ucznia
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie aktywności i jej rodzaje 2. Aktywność jako czynnik rozwoju 3. Mechanizm wpływu aktywności na rozwój 4. Aktywność poznawcza 5. Charakterystyka aktywności poznawczej dziecka w wieku przedszkolny i wczesnoszkolny 6. Szkoła jako miejsce aktywności poznawczej dziecka w środowisku 7. Budowanie wspólnej przestrzeni edukacyjnej przez rodziców i nauczycieli 	

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA EDUKACYJNEGO W PRZEDSZKOLU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W2.	zasady organizacji optymalnego środowiska edukacyjnego w przedszkolu: możliwości wykorzystania w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się i nauczania, organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci, uczniów lub grup, a także potrzebę wykorzystywania w pracy z dzieckiem lub uczniem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, oraz rodziców lub opiekunów;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
C.U3.	wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska uczenia się – w sali lub klasie, poza placówką systemu oświaty i w środowisku lokalnym, dostarczać dzieciom lub uczniom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się;

KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
C.K3.	budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacji;
C.K4.	efektywnej współpracy z nauczycielami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, i rodzicami dzieci lub uczniów oraz innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz dzieci lub uczniów i zapewnienia jakości pracy przedszkola lub szkoły.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> Pojęcie środowiska edukacyjnego Środowisko fizyczne: <ul style="list-style-type: none"> - elastyczne wykorzystanie przestrzeni przedszkolnej jako czynnik sprzyjający samodzielnemu konstruowaniu wiedzy, indywidualnemu lub grupowemu tworzeniu, wyzwalaniu ciekawości dziecięcej, inspirowaniu do podejmowania różnych aktywności - elastyczne wykorzystanie czasu (nierygorystyczne wykorzystanie czasu na pracę twórczą) - pokaz prac w toku, eksponowanie prac niedokończonych jako sposób wyzwalania kreatywności i innowacyjności - zagospodarowywanie przestrzeni przedszkolnej wytworami twórczości dziecięcej - zapewnienie dostępności do różnorodnych materiałów - wykorzystanie nowych mediów i technologii np. tablicy interaktywnej w rozwijaniu umiejętności twórczych z lepszą pamięcią wzrokową - uczenie się poza salą przedszkolną (w środowisku naturalnym, muzeum, galerii, teatru itp.) Środowisko pedagogiczne – całościowe spojrzenie na dziecko, w tym jego potencjał twórczy: <ul style="list-style-type: none"> - zdolność nauczycieli do spontanicznego działania jako czynnik modelowania kreatywnego środowiska edukacyjnego - równowaga między pracą ustrukturyzowaną a nieustrukturyzowaną jako sposób wyzwalania kreatywności dziecka - uczenie oparte na grach i zabawach (wprowadzenie) - uwzględnianie potrzeb dziecka, uznanie autonomii - podmiotowe relacje między dzieckiem a opiekunem-wychowawcą, dyskusja i dialog sprzyjająca kreatywności - współpraca z rówieśnikami Kompleksowa informacja o dziecku jako warunek kształtowania optymalnych warunków edukacyjnych (współpraca z rodzicami i specjalistami pod opieką których znajduje się dziecko). Dostosowanie środowiska edukacyjnego i wychowawczego do indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka. Przestrzeń dla edukacji w XXI wieku jako wyzwanie dla nowoczesnego przedszkola 	

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA EDUKACYJNEGO W KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	

C.W2.	zasady organizacji optymalnego środowiska edukacyjnego w klasach I-III: możliwości wykorzystania w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się i nauczania, organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci, uczniów lub grup, a także potrzebę wykorzystywania w pracy z dzieckiem lub uczniem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, oraz rodziców lub opiekunów;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
C.U3.	wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska uczenia się – w sali lub klasie, poza placówką systemu oświaty i w środowisku lokalnym, dostarczać dzieciom lub uczniom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
C.K3.	budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacji;
C.K4.	efektywnej współpracy z nauczycielami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, i rodzicami dzieci lub uczniów oraz innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz dzieci lub uczniów i zapewnienia jakości pracy przedszkola lub szkoły.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kultura organizacyjna szkoły 2. Ład i dyscyplina jako element kultury szkoły 3. Szkolne środowisko uczenia się 4. Zasoby materialne (architektura, pomoce naukowe) 5. Społeczność szkolna (uczniowie, nauczyciele, pracownicy, rodzice) 6. Wzorce porozumiewania się klasie 7. Motywacyjne funkcje szkolnego środowiska uczenia się 8. Kompleksowa informacja o uczniu jako warunek kształtowania optymalnych warunków edukacyjnych (współpraca z rodzicami i specjalistami pod opieką których znajduje się dziecko). Dostosowanie środowiska edukacyjnego i wychowawczego do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia. 9. Budowanie wyzwalającego środowiska dla uczenia się 10. Organizowanie edukacji wokół kompetencji, stworzenie warunków do kształtowania umiejętności ponad przedmiotowych niezbędnych do funkcjonowania w dynamicznie zmieniającym się świecie 11. Uczeń jako główny kreator środowiska uczenia się 12. Wykorzystanie ciekawości uczniów w codziennym organizowaniu pracy klasy 13. Budowanie poczucia bezpieczeństwa (akceptacja ucznia jako jednostki autonomicznej, obdarzenie go zaufaniem, wspieranie w drodze do samodzielności, wolność podejmowanych wyborów i przyjmowania za nie odpowiedzialności) 14. Nowoczesny model edukacji (zmiana sposobu myślenia nauczycieli o procesie nauczania i uczenia się, uczenie interakcyjne) 	

PROJEKTOWANIE SPERSONALIZOWANYCH STRATEGII EDUKACYJNYCH W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W3.	zasady: projektowania spersonalizowanych strategii edukacyjnych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej, konstruowania wiedzy w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej, integrowania wiedzy i umiejętności dzieci w przedszkolu i uczniów w klasach I–III szkoły podstawowej, projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych, rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
C.U4.	planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów kształcenia i wychowania z nastawieniem na integralny rozwój dziecka lub ucznia;
C.U7	organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej, integrowanie różnych sposobów uczenia się, w tym różnych treści, oraz wiedzy osobistej dziecka i wiedzy nowej oraz ich rekonstrukcji;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
C.K3.	budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacji;
C.K4.	efektywnej współpracy z nauczycielami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, i rodzicami dzieci lub uczniów oraz innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz dzieci lub uczniów i zapewnienia jakości pracy przedszkola lub szkoły.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnoza rozwoju dziecka jako podstawa planowania procesu edukacyjnego. 2. Istota, cele i zakres diagnozy pedagogicznej. 3. Procedura i narzędzia do diagnozy. 4. Dokumentacja diagnozy. 5. Warunki i sposób realizacji podstawy programowej sprzyjające kształtowaniu u dzieci kompetencji kluczowych. 6. Ocena przydatności typowych metod, procedur i dobrych praktyk do projektowania i realizacji spersonalizowanych strategii edukacyjnych. 7. Indywidualizacja nauczania jako sposób realizacji spersonalizowanych strategii edukacyjnych w przedszkolu. 8. Indywidualne plany rozwoju 9. Realizacja procesu edukacyjnego na zasadach nauczania zróżnicowanego. 10. Obserwacja własna, diagnoza oraz opinia poradni psychologiczno-pedagogicznej czy innych orzeczeń zawierających wskazówki dotyczące sposobów pracy z uczniem. 11. Dobór zadań i problemów do rozwiązania zarówno podczas edukacji szkolnej, jak i domowej. 12. Różnicowanie metod i form sprawdzania wiedzy i umiejętności uczniów. Kryteria oceniania. 	

13. Współpraca nauczyciela z rodzicami dziecka i specjalistami.
14. Przygotowanie projektów spersonalizowanej strategii edukacyjnej.

ZABAWA I SZTUKA W EDUKACJI PRZEDSZKOLNEJ I WCZESNOSZKOLNEJ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju dziecka oraz rolę inicjacji: czytelnicznej, teatralnej, muzycznej, plastycznej i technicznej;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
C.U5.	organizować zabawy i zajęcia stymulujące aktywność poznawczą dzieci lub uczniów, wspólnotowe i kooperacyjne uczenie się, angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci lub uczniów, wspierać ich adaptację do uczenia się we wspólnocie oraz identyfikować spontaniczne zachowania dzieci lub uczniów jako sytuacje wychowawczo-dydaktyczne i wykorzystywać je w procesie edukacji;
C.U6.	identyfikować i rozbudzać zainteresowania i zdolności dzieci lub uczniów, dostosowywać sposoby i treści nauczania do ich zasobów, rozwijać u dzieci lub uczniów ciekawość, aktywność i samodzielność poznawczą oraz kreatywne podejście do zadań;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
C.K2.	formowania wartościowych indywidualnie i społecznie zachowań i postaw dzieci lub uczniów, w tym wobec kultury i sztuki, oraz inspirowania dzieci lub uczniów do wyrażania swojej indywidualności w sposób twórczy;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gry i zabawy – definicje i klasyfikacja 2. Znaczenie zabawy w życiu dziecka 3. Gry i zabawy w edukacji przedszkolnej. 4. Bawimy się i uczymy – gry i zabawy w edukacji wczesnoszkolnej 5. Techniki zabawowe w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym oraz w młodszych klasach szkoły podstawowej 6. Zajęcia muzyczno-ruchowe z wykorzystaniem pedagogiki zabawy. 7. Metody taneczne jako forma ekspresji artystycznej. 8. Metody rozwijające ekspresję wokalną. 9. Animacje muzyczne w pedagogice zabawy 10. Animacje w czasie wolnym – gry i zabawy plenerowe. 11. Gry i zabawy integracyjne 12. Zajęcia dziecięcego teatru z wykorzystaniem różnorodnych metod zabawowych. 13. Metody integrujące muzykę, plastykę i działania parateatralne. 14. Gry umysłowe – logiczne, gry dydaktyczne, gry strategiczne w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej 15. Metody relaksacyjne. 16. Projektowanie zajęć własnych z wykorzystaniem gier i zabaw 	

PROJEKTOWANIE PROGRAMU PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju dziecka oraz rolę inicjacji: czytelnicznej, teatralnej, muzycznej, plastycznej i technicznej;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U1.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
C.U5.	organizować zabawy i zajęcia stymulujące aktywność poznawczą dzieci lub uczniów, wspólnotowe i kooperacyjne uczenie się, angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci lub uczniów, wspierać ich adaptację do uczenia się we wspólnocie oraz identyfikować spontaniczne zachowania dzieci lub uczniów jako sytuacje wychowawczo-dydaktyczne i wykorzystywać je w procesie edukacji;
C.U6.	identyfikować i rozbudzać zainteresowania i zdolności dzieci lub uczniów, dostosowywać sposoby i treści nauczania do ich zasobów, rozwijać u dzieci lub uczniów ciekawość, aktywność i samodzielność poznawczą oraz kreatywne podejście do zadań;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
C.K2.	formowania wartościowych indywidualnie i społecznie zachowań i postaw dzieci lub uczniów, w tym wobec kultury i sztuki, oraz inspirowania dzieci lub uczniów do wyrażania swojej indywidualności w sposób twórczy;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Program pracy wychowawczo-dydaktycznej – założenia teoretyczno-metodyczne konstruowania programu 2. Ramy w konstruowaniu planu pracy wychowawczo-dydaktycznej: podstawa programowa, diagnoza grupy, baza dydaktyczna, warunki lokalowe i materiałowe placówki, kalendarz roku 3. Cechy dobrego planu nauczania: spójny z ogólnymi założeniami edukacyjnymi i wychowawczymi placówki, wszechstronny, dostosowany do poziomu rozwoju dziecka, ma myśl przewodnią, tworzy logiczny konspekt, układany we współpracy z innymi nauczycielami, efektywnie wykorzystuje przestrzeń czasową 4. Semestralne podsumowanie realizacji programu 5. Ukryty program szkoły 6. Wybór programów i podręczników – regulacje zawarte w ustawie o systemie oświaty 7. Kryteria oceny dla programów nauczania 8. Dopuszczenie programu do użytku w szkole – procedura 9. Ocena i wybór podręczników szkolnych (kompetencje nauczyciela i zadania dyrektora) 10. Edukacyjny rynek wydawniczy w Polsce. 	

RODZAJE I FUNKCJE OCENIANIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	

C.W5.	podstawy teoretyczne oceniania i ewaluacji procesu edukacyjnego w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej, w tym cele, funkcje, rodzaje oceniania, proces i konsekwencje oceniania, uczestnictwo ucznia w kontroli i ocenie jego wiedzy i umiejętności, prawa i błędy w procesie oceniania
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U8.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie oceny szkolnej. 2. Wewnątrzszkolny system oceniania 3. Cele nowoczesnego oceniania (dialogiczny model oceniania, uczeń jako adresat aktywny) 4. Funkcje oceny i kontroli w procesie kształcenia (f. wspierająca, f. diagnostyczna, f. afirmacyjna, f. kształtująca, f. informacyjna, f. motywacyjna) 5. Jakie korzyści daje uczniowi ocena? (kształtowanie zainteresowań, motywacja do nauki, rozwój psychospołeczny) 6. Ocenianie nakierowane na ucznia 7. Ocena opisowa w przedszkolu i klasach I-III – cechy, kryteria i zasady konstruowania (ćwiczenia praktyczne) 8. Ocena opisowa uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych 9. Zasady etyczne w ocenianiu 10. Pułapki oceniania 	

ZAPEWNIANIE JAKOŚCI PRACY PRZEDSZKOLA I SZKOŁY	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
C.W5.	System zapewnienia jakości pracy przedszkola i szkoły, proces ewaluacji w przedszkolu i szkole oraz metody i techniki ewaluacyjne
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
C.U8.	kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci lub uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
C.K1.	kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Zapewnianie jakości kształcenia we wczesnej edukacji i opiece.
2. Organy odpowiedzialne za zewnętrzne i wewnętrzne zapewnianie jakości
3. Podejścia i metody zapewniania jakości (wewnętrzne i zewnętrzne)
4. Zmiany w nadzorze pedagogicznym - zniesienie ewaluacji zewnętrznej i wewnętrznej oraz monitorowania jako form nadzoru pedagogicznego (01.09.2021 r.)
5. Formy nadzoru pedagogicznego (kontrola i wspomaganie)
6. Cele kontroli
7. Czas trwania kontroli
8. Zasady przeprowadzania kontroli
9. Tworzenie i zmiana planu nadzoru pedagogicznego w przedszkolu i szkole (podstawa prawna, cele nadzoru, plan kontroli, zakres wspomagania nauczycieli w realizacji zadań, plan obserwacji.
10. Ocena nauczycieli jako element systemu zapewniania jakości (ocena pracy i ocena dorobku w procedurze awansu zawodowego).
11. System zewnętrzного oceniania uczniów jako element zapewniania jakości pracy szkoły
12. Dokumentowanie działań w zakresie zapewniania jakości pracy przedszkola i szkoły

D. PODSTAWY DYDAKTYKI NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III SZKOŁY PODSTAWOWEJ		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
45	Dydaktyka nauczania zintegrowanego w przedszkolu	26	8	0	18	E	3
46	Dydaktyka nauczania zintegrowanego w klasach I-III szkoły podstawowej	34	17	0	17	E	4
Razem		60	25	0	35	0	7

DYDAKTYKA NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W PRZEDSZKOLU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
D.W1.	wartości, modele i zasady krytycznej praktyki; autonomię i odpowiedzialność dydaktyczną nauczyciela; zasady tworzenia autorskich programów nauczania oraz zarządzania wiedzą w społeczeństwie informacyjnym;
D.W2.	proces nauczania-uczenia się: zasady projektowania działań edukacyjnych, style i techniki pracy z dzieckiem łączące różne obszary wiedzy, rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
D.U1.	wykorzystać wiedzę filozoficzną, psychologiczną, społeczną i pedagogiczną do projektowania działań edukacyjnych w przedszkolu oraz paradygmaty obiektywistyczne i interpretatywno-konstruktywistyczne do planowania uczenia się dzieci;
D.U2.	stosować style i techniki pracy z dzieckiem łączące różne obszary wiedzy, stymulować partycypacyjne, proaktywne, refleksyjne, wspólne, kooperatywne uczenie się dzieci lub uczniów oraz rozwijać kompetencje kluczowe dzieci;
D.U3	krytycznie ocenić tworzoną praktykę edukacyjną z wykorzystaniem posiadanej wiedzy, a także dokonywać twórczej interpretacji i projektować nowe rozwiązania

	edukacyjne.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
D.K1.	autonomicznego i odpowiedzialnego organizowania dziecięcego uczenia się, a także krytycznej refleksji nad tworzoną praktyką edukacyjną oraz do jej badania i doskonalenia;
D.K2.	tworzenia autorskich programów i wykorzystania innowacji pedagogicznych w obszarze wychowania przedszkolnego.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przypomnienie podstawowych terminów dydaktycznych. 2. Przedmiot dydaktyki. 3. Dydaktyka jako subdyscyplina. 4. Dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe 5. Proces nauczania-uczenia się. 6. Składniki procesu nauczania: cel kształcenia, metody kształcenia, środki dydaktyczne, formy organizacyjne. 7. Nauczyciel i jego umiejętności dydaktyczne. 8. Dydaktyka a poziom rozwoju dziecka. Zasady dydaktyczne. 9. Rola i zadania nauczyciela przedszkolnego. 10. Podstawa programowa nauczania przedszkolnego. 11. Projektowanie działań edukacyjnych – zasady, projektowanie planu zajęć 12. Cele kształcenia i ich operacjonalizacja. 13. Formy organizacyjne pracy w przedszkolu 14. Metody pracy w przedszkolu. 15. Nowatorskie metody nauczania stosowane w pracy przedszkola: m. ruchowej ekspresji twórczej R. Labana, m. C.Orffa, m. ruchu rozwijającego W. Sherborne, m. E. Gruszczyk-Kolczyńskiej do nauki matematyki, m. dobrego startu M. Bogdanowicz, kinezylogia edukacyjna, techniki teatralne, m. Edwarda de Bono, relaksacja. 16. Media w nauczaniu przedszkolnym. 17. Autorskie programy w nauczaniu przedszkolnym 	

DYDAKTYKA NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
D.W1.	wartości, modele i zasady krytycznej praktyki; autonomię i odpowiedzialność dydaktyczną nauczyciela; zasady tworzenia autorskich programów nauczania oraz zarządzania wiedzą w społeczeństwie informacyjnym;
D.W2.	proces nauczania-uczenia się: zasady projektowania działań edukacyjnych, style i techniki pracy uczniem łączącej różne obszary wiedzy, rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela; modele współczesnej szkoły i alternatywne systemy edukacyjne.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
D.U1.	wykorzystać wiedzę filozoficzną, psychologiczną, społeczną i pedagogiczną do projektowania działań edukacyjnych w przedszkolu i szkole oraz paradygmaty obiektywistyczne i interpretatywno-konstruktywistyczne do planowania uczenia się dzieci;
D.U2.	stosować style i techniki pracy z dzieckiem lub uczniem łączące różne obszary wiedzy, stymulować partycypacyjne, proaktywne, refleksyjne, wspólne, kooperatywne uczenie się uczniów oraz rozwijać kompetencje kluczowe dzieci lub uczniów;
D.U3	krytycznie ocenić tworzoną praktykę edukacyjną z wykorzystaniem posiadanej wiedzy, a także dokonywać twórczej interpretacji i projektować nowe rozwiązania edukacyjne.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	

D.K1.	autonomicznego i odpowiedzialnego organizowania dziecięcego uczenia się, a także krytycznej refleksji nad tworzoną praktyką edukacyjną oraz do jej badania i doskonalenia;
D.K2.	tworzenia autorskich programów i wykorzystania innowacji pedagogicznych w obszarze wychowania edukacji wczesnoszkolnej.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Główne nurty myślenia o szkolnej edukacji, modele szkoły tradycyjnej, humanistycznej oraz progresywnej 2. Pojęcie nauczania zintegrowane. 3. Dydaktyka nauczania zintegrowanego. 4. Nurty myślenia o edukacji szkolnej i szkole. 5. Edukacja małego dziecka jako stymulowanie rozwoju. 6. Nauczyciel i wyzwania jakie go czekają w procesie edukacji 7. Klasa szkolna jako środowisko edukacyjne - style kierowania klasą (nauczania), procesy społeczne w klasie, integracja klasy szkolnej. 8. Ład i pozytywna dyscyplina w klasie szkolnej. 9. Nauczyciel i jego umiejętności dydaktyczne. 10. Dydaktyka a poziom rozwoju dziecka. Zasady dydaktyczne. 11. Rola i zadania nauczyciela w koncepcji nauczania zintegrowanego. 12. Podstawa programowa nauczania wczesnoszkolnego. 13. Projektowanie działań edukacyjnych – zasady, projektowanie planu lekcji 14. Cele kształcenia i ich operacjonalizacja. 15. Zasady projektowania działań edukacyjnych w klasach I-III. 16. Alternatywne systemy edukacyjne. 17. Krytyczna ocena projektów edukacyjnych z wykorzystaniem posiadanej wiedzy. 18. Twórcza interpretacja i projektowanie nowych rozwiązań edukacyjnych - projektowanie narzędzi edukacyjnych oraz wykorzystywanie w pracy metody projektów. 19. Rola nauczyciela w edukacji wczesnoszkolnej 20. Autonomia i odpowiedzialność dydaktyczna nauczyciela. 21. Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i włączanie w ich w edukację. Indywidualizacja kształcenia. 22. Metody i środki kształcenia w edukacji wczesnoszkolnej. 23. Charakterystyka wybranych metod kształcenia oraz środków dydaktycznych w procesie kształcenia uczniów klas I – III. 24. Technologia informacyjna w procesie kształcenia 	

E. METODYKA POSZCZEGÓLNYCH TYPÓW EDUKACJI Z UWZGLĘDNIENIEM SPOSOBÓW INTEGROWANIA WIEDZY I UMIEJĘTNOŚCI DZIECI LUB UCZNIÓW		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
47	Metodyka edukacji polonistycznej w przedszkolu i klasach I-III	67	17	10	40	E	8
48	Metodyka nauczania języka obcego w przedszkolu i klasach I-III	60	15	5	40	E	7
49	Metodyka edukacji matematycznej w przedszkolu i klasach I-III	60	15	5	40	E	7
50	Metodyka edukacji społeczno-przyrodniczej w przedszkolu i klasach I-III	45	15	0	30	Z	5

51	Metodyka edukacji informatycznej i posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną	45	15	0	30	E	5
52	Metodyka edukacji plastycznej w przedszkolu i klasach I-III	45	15	0	30	E	5
53	Metodyka edukacji muzycznej w przedszkolu i szkole	16	16	0	0	E	2
54	Zajęcia do wyboru a lub b Podstawy nauki śpiewu b podstawy gry na instrumentach	30	0	0	30	Z	3
55	Metodyka edukacji technicznej w przedszkolu i klasach I-III	30	10	0	20	E	4
56	Metodyka wychowania fizycznego w przedszkolu i klasach I-III	60	15	5	40	E	7
57	Metodyka edukacji zdrowotnej w przedszkolu i klasach I-III	30	10	0	20	Z	4
Razem		488	143	25	320	0	57

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.1.W1.	sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej dotyczącej nauki o języku i edukacji kulturowo-literackiej oraz metodycznej do projektowania zajęć w zakresie edukacji polonistycznej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej;
E.1.W2.	spersonalizowane strategie edukacyjne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności pisania i czytania;
E.1.W3.	sposoby rozwijania zainteresowań czytelniczych (inicjacja czytelnicza) i wykorzystywania różnych typów tekstów w pracy z dziećmi lub uczniami.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.1.U1.	skutecznie poprowadzić naukę czytania;
E.1.U2.	dostosować sposób uczenia pisania i czytania do specyficznych potrzeb ucznia;
E.1.U3	rozbudzić w uczniach pasję czytelniczą.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.1.K1.	krzewienia zainteresowania i szacunku dla słowa pisanego.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
PRZEDSZKOLE	
1. Edukacja językowa jako jeden z obszarów wychowania przedszkolnego	
2. Miejsce edukacji językowej w podstawie programowej wychowania przedszkolnego	
3. Charakterystyka rozwoju mowy dziecka. Metodyczne aspekty stymulowania rozwoju mowy w przedszkolu	
4. Gry i zabawy w edukacji językowej	
5. Kształtowanie gotowości do nauki czytania i pisania w przedszkolu. Charakterystyka aspektów gotowości; sposoby stymulowania	
6. Etapy i metody nauki czytania w przedszkolu. Środki dydaktyczne	
7. Aktywność fizyczna i plastyczno-konstrukcyjna w procesie przygotowania do nauki pisania.	
8. Edukacja literacka w przedszkolu. Dobór tekstów literackich, zasady pracy z tekstem.	

9. Możliwości zastosowania bajkoterapii w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym. Zasady tworzenia bajek.
10. Znaczenie zabaw i gier parateatralnych w pracy z dziećmi.
11. Opracowanie scenariuszy zajęć z zakresu edukacji polonistycznej w przedszkolu
KLASY I-III
1. Edukacja polonistyczna w podstawie programowej w edukacji wczesnoszkolnej
2. Metody nauki czytania i pisania w ujęciu porównawczym
3. Technika artykulacji samogłosek i spółgłosek
4. Kody językowe. Stosunek gwary do języka ogólnego w świadomości dzieci
5. Norma językowa.
6. Typy błędów językowych
7. Charakterystyka procesu czytania i pisania
8. Etapy wprowadzania nowej litery. Proces pisania
9. Gry i zabawy dydaktyczne w polonistycznej edukacji dzieci
10. Metody aktywizujące w praktyce
11. Praca z tekstem literackim
12. Nauczanie ortografii i interpunkcji
13. Technika wypowiadania tekstu oraz zjawiska prozodyczne w języku polskim
14. Błędy wewnątrzjęzykowe i zewnątrzjęzykowe
15. Poprawność fleksyjna. Deklinacja i koniugacja
16. Poprawność fonetyczna
17. Usprawnianie funkcji leżących u podłoża czytania i pisania

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.2.W1.	metody nauczania języka obcego w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej, w tym Total Physical Response (TPR) J. Ashera, The Silent Way C. Gattegno;
E.2.W2.	podstawę programową dla I etapu edukacyjnego w zakresie języka obcego;
E.2.W3.	metody projektowania zajęć z języka obcego, doboru i opracowywania środków dydaktycznych; strategie tworzenia warunków do nauczania-uczenia się sytuacyjnego w codziennej aktywności dzieci lub uczniów z uwzględnieniem ich indywidualnych predyspozycji; uczenie się we wspólnym działaniu, w różnych rodzajach zabaw, w tym tematycznych, konstrukcyjnych, ruchowych, muzycznych, dydaktycznych, twórczych, w naturalnych sytuacjach i w kontekstach społecznych;
E.2.W4.	znaczenie gier i zabaw, teatru i dramy, storytelling, piosenki i ruchu w nauczaniu języka obcego dzieci lub uczniów; techniki multimedialne w nauczaniu języka obcego;
E.2.W5.	zasady oceniania umiejętności językowych dzieci lub uczniów.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.2.U1.	zaprojektować zajęcia z wykorzystaniem nauczania sytuacyjnego;
E.2.U2.	wykorzystać gry, zabawy, piosenkę i ruch w nauczaniu języka obcego;
E.2.U3	efektywnie wykorzystać multimedia w nauczaniu języka obcego.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.2.K1.	pozytywnego motywowania dzieci lub uczniów do aktywnego zaangażowania się w naukę języka obcego.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1.	Właściwości rozwojowe dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnym wieku szkolnym a kształtowanie ich kompetencji językowych w zakresie języka obcego (od myślenia konkretno-obrazowego do abstrakcyjnego, czas koncentracji, powtarzanie, silent period, potrzeba aktywności fizycznej, elementaryzacja)
2.	Metody nauczania języka dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym - metody konwencjonalne (bezpośrednia, gramatyczno-tłumaczeniowa, audiolingwalna, kognitywna) - metody niekonwencjonalne (TPR – Total Physical Response; The Silent Way, CLIL Content Language Integrated Learning, Helen Doron Early English, musical English, Talking kids, metoda Genki English)
3.	Zasady i techniki nauczania sprawności słuchania ze zrozumieniem
4.	Zasady i techniki nauczania sprawności czytania ze zrozumieniem (przykłady kart pracy)
5.	Zasady i techniki nauczania sprawności mówienia (przykłady kart pracy)
6.	Zasady i techniki rozwijania sprawności pisania
7.	Zasady i techniki nauczania elementów języka
8.	Nauczanie zintegrowanych sprawności (Metoda Dobrego Startu, Kamishibai, story telling approach, gry i zabawy dydaktyczne, stacje uczenia się)
9.	Podstawa programowa dla I etapu edukacyjnego w zakresie języka angielskiego
10.	Kompetencje nauczyciela w procesie nauki języka obcego
11.	Planowanie i organizacja zajęć; planowanie celów (sposoby formułowania celów); modele faz lekcyjnych, czynności uczniów i nauczycieli w poszczególnych fazach, praca w grupach i parach
12.	Zarządzanie grupą i klasą
13.	Współpraca ze środowiskiem szkolnym i rodzicami w w motywowaniu do nauki języka obcego
14.	Ocenianie dzieci uczących się języka na I etapie edukacyjnym (celem oceniania, techniki, samoocena, ocena i refleksja nauczyciela)

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.3.W1.	stadia rozwoju umysłowego w kontekście zakresu i metod edukacji matematycznej, a także poziom rozumowań przedoperacyjnych, operacyjnych i formalnych;
E.3.W2.	zagadnienia edukacji matematycznej w przedszkolu: podstawę programową i program edukacji matematycznej, rozwijanie intuicji dotyczących liczb i liczenia – kardynalnego, porządkowego i miarowego aspektu liczby, porównywanie liczebności zbiorów, stymulowanie rozwoju operacyjnego rozumowania – odwracalności operacji, rozwijania rozumowania przyczynowo-skutkowego i orientacji przestrzennej, w tym na kartce papieru, dodawania i odejmowania na palcach i innych zbiorach zastępczych, rozdawania i rozdzielania po kilka, rozwijania intuicji geometrycznych; gry i zabawy z wątkiem matematycznym oraz proste gry strategiczne;
E.3.W3.	zagadnienia edukacji matematycznej w klasach I–III szkoły podstawowej: podstawę programową, projektowanie aktywności matematycznej przy kształtowaniu pojęć liczbowych i sprawności rachunkowych, wprowadzanie symboliki i zapisu matematycznego, rozwijanie orientacji przestrzennej i wyobraźni geometrycznej oraz kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych;
E.3.W4.	rolę pracy domowej ucznia i zasady konstruowania sprawdzianów i oceniania
E.3.W5.	formy aktywności dzieci lub uczniów: manipulacje, eksperymenty, budowanie modeli płaskich i przestrzennych z zastosowaniem różnych materiałów, w tym gotowych elementów, samodzielne odkrywanie praw matematycznych, prowadzenie prostych rozumowań, w tym z wykorzystaniem łamigłówek;
E.3.W6.	znaczenie obliczeń pamięciowych, trudności w opanowaniu rachunków pamięciowych, techniki kształcenia biegłości rachunkowej i strategię sprytnych rachunków;
E.3.W7.	metody pracy z zadaniami tekstowymi, stosowania reprezentacji graficznych w ćwiczeniach rachunkowych i rozwiązywaniu zadań tekstowych;

E.3.W8.	znaczenie kształtowania umiejętności logicznego i krytycznego myślenia, stawiania i weryfikowania hipotez, dostrzegania i wykorzystywania regularności i analogii, używania argumentacji i kontrprzykładów, w tym w rozwiązywaniu łamigłówek, abstrahowania, uogólniania, klasyfikowania, definiowania i algorytmizowania;
E.3.W9.	rodzaje i źródła typowych błędów uczniowskich, a także ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym;
E.3.W10	środki dydaktyczne w edukacji matematycznej dzieci: pakiety edukacyjne, karty pracy, elementy do manipulacji i klasyfikacji, liczydła, liczmany, klocki logiczne Dienes'a, klocki Cuisenaire'a, kostki do gry, domina, karty, mozaiki, konstrukcyjne klocki geometryczne różnych typów, łamigłówki logiczne i proste gry strategiczne;
E.3.W11.	znaczenie wykorzystania gier i zabaw matematycznych do realizacji celów dydaktycznych, w tym zastosowanie w pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się oraz z uczniem zdolnym; zasady konstruowania gier przez uczniów, zespołowe formy uczenia się i utrwalania wiadomości
	rolę konkursów matematycznych dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej: rodzaje, zasady rozgrywania, charakter zadań, walory kształcące oraz sposoby przygotowania uczniów do udziału w konkursach.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.3.U1.	kształtować u uczniów pojęcie liczby;
E.3.U2.	rozwijać wyobraźnię i orientację przestrzenną;
E.3.U3	wdrażać uczniów w zasady logicznego myślenia;
E.3.U4.	budować sytuacje edukacyjne skłaniające uczniów do budowania hipotez i ich weryfikacji;
E.3.U5.	stosować gry i inne pomoce naukowe w nauczaniu matematyki;
E.3.U6	analizować błędy popełniane przez uczniów i wyciągać z nich wnioski;
E.3.U7.	pracować z uczniami o szczególnych uzdolnieniach matematycznych.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.3.K1.	rozbudzania zainteresowania uczniów myśleniem matematycznym;
E.3.K2.	wskazywania uczniom korzyści z uczenia się matematyki.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<p>PRZEDSZKOLE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stadia rozwoju umysłowego, a zakres i metody edukacji matematycznej. 2. Edukacja matematyczna na poziomie rozumowań przedoperacyjnych, operacyjnych i formalnych. 3. Edukacja matematyczna w przedszkolu: podstawa programowa i program edukacji matematycznej. 4. Rozwijanie intuicji dotyczących liczb i liczenia (kardynalny, porządkowy i miarowy aspekt liczby). 5. Porównywanie liczebności zbiorów. 6. Stymulowanie rozwoju operacyjnego rozumowania (odwracalność operacji). 7. Rozwijanie rozumowania przyczynowo-skutkowego. 8. Rozwijanie orientacji przestrzennej (w tym orientacja na kartce papieru). 9. Dodawanie i odejmowanie (na palcach i innych zbiorach zastępczych). 10. Rozdawanie i rozdzielanie po kilka. 11. Rozwijanie intuicji geometrycznych. 12. Gry i zabawy z wątkiem matematycznym. 13. Proste gry strategiczne. <p>KLASY I-III</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Edukacja matematyczna w klasach I-III: podstawa programowa. 2. Projektowanie aktywności matematycznej przy kształtowaniu pojęć liczbowych i sprawności rachunkowych, wprowadzaniu symboliki i zapisu matematycznego. 3. Liczby i liczenie, aspekty liczby, systemy pozycyjne i niepozycyjne, własności działań na liczbach. 4. Rozwijanie orientacji przestrzennej i wyobraźni geometrycznej. 5. Figury, symetrie. 6. Kodowanie. 7. Kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych. 	

8. Praca domowa ucznia.
9. Konstruowanie sprawdzianów, ocenianie.
10. Formy aktywności uczniów: manipulacje, eksperymenty, budowanie modeli płaskich i przestrzennych z zastosowaniem różnych materiałów, w tym gotowych elementów, samodzielne odkrywanie praw matematycznych, prowadzenie prostych rozumowań np. z wykorzystaniem łamigłówek.
11. Obliczenia pamięciowe, zakres rachunków.
12. Techniki kształcenia biegłości rachunkowej, strategie sprytnych rachunków.
13. Trudności w opanowaniu rachunków pamięciowych.
14. Praca z zadaniami tekstowymi.
15. Metodyka stosowania reprezentacji graficznych w ćwiczeniach rachunkowych i rozwiązywaniu zadań tekstowych.
16. Kształtowanie umiejętności logicznego i krytycznego myślenia, stawianie i weryfikowanie hipotez, dostrzeganie i wykorzystywanie regularności i analogii, używanie argumentacji i kontrprzykładów (np. w rozwiązywaniu łamigłówek), abstrahowanie, uogólnianie, klasyfikowanie, definiowanie i algorytmizowanie.
17. Rodzaje i źródła typowych błędów uczniowskich, ich rola i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym.
18. Wykorzystanie gier i zabaw matematycznych do realizacji celów dydaktycznych (w tym zastosowanie w pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się oraz z uczniem zdolnym).
19. Konstruowanie gier przez uczniów.
20. Zespołowe formy uczenia się i utrwalania wiadomości.
21. Konkursy matematyczne dla uczniów klas I-III: rodzaje, zasady rozgrywania, charakter zadań, walory kształcące. Przygotowanie uczniów do udziału w konkursach.

METODYKA EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.4.W1.	sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej o środowisku przyrodniczym i środowisku społecznym oraz wiedzy metodycznej do projektowania zajęć dydaktycznych w zakresie edukacji środowiskowej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej;
E.4.W2.	znaczenie stwarzania warunków do zajęć badawczych i eksperymentów oraz organizowania sytuacji edukacyjnych umożliwiających dzieciom lub uczniom samodzielną eksplorację;
E.4.W3.	sposoby kształtowania przedsiębiorczości u dzieci lub uczniów.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.4.U1.	zaprojektować eksperyment uczniowski z zakresu wiedzy przyrodniczej;
E.4.U2.	dostrzec i skomentować podstawowe prawa fizyki zachodzące w otoczeniu ucznia;
E.4.U3.	wykonać proste doświadczenie za pomocą przedmiotów codziennego użytku i przeanalizować z uczniami jego przebieg.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.4.K1.	rozbudzania szacunku dla myślenia naukowego;
E.4.K2.	budzenia i podtrzymywania w uczniach ciekawości odkrywcy.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

1. Podstawa programowa edukacji społeczno-przyrodniczej w przedszkolu i klasach I-III
2. Charakterystyka wybranych metod edukacji społeczno-przyrodniczej
3. Formy zajęć edukacji środowiskowej wykorzystywane w przedszkolu i klasach I-III
4. Wycieczka i spacer w edukacji przyrodniczej i społecznej
5. Doświadczenia, eksperymenty i obserwacje zjawisk fizycznych, chemicznych i przyrodniczych
6. Przygotowanie i przeprowadzenie zajęć z wykorzystaniem doświadczeń dla wskazanej grupy wiekowej w przedszkolu lub szkole partnerskiej.

METODYKA EDUKACJI INFORMATYCZNEJ I POSŁUGIWANIA SIĘ TECHNOLOGIĄ INFORMATYCZNO-KOMUNIKACYJNĄ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.5.W1.	znaczenie celowego i właściwego posługiwania się przez uczniów typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji;
E.5.W2.	znaczenie stwarzania sytuacji problemowych w otoczeniu uczniów, które uczniowie modelują i rozwiązują, tworząc algorytm, odtwarzając go poza komputerem oraz realizując w wersji komputerowej;
E.5.W3.	rolę rozwijania u uczniów umiejętności programowania w środowisku blokowowizualnego języka programowania;
E.5.W4.	rolę integrowania zajęć edukacji informatycznej z aktywnościami wizualnymi, słuchowymi i kinestetycznymi;
E.5.W5	znaczenie promowania i kształtowania u uczniów postawy obywatelskiej i prospołecznej oraz odpowiedzialności w świecie mediów cyfrowych.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.5.U1.	zapoznać uczniów z typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji
E.5.U2.	stworzyć sytuację problemową, w której uczniowie modelują i rozwiązują zadanie, tworząc algorytm, odtwarzając go poza komputerem oraz realizując w wersji komputerowej;
E.5.U3.	integrować zajęcia informatyczne z innymi zajęciami.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.5.K1.	promowania postawy odpowiedzialnego zachowania w świecie mediów cyfrowych;
E.5.K2.	inspirowania uczniów do kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
1. Podstawa programowa edukacji informatycznej w kształceniu zintegrowanym 2. Analiza programów nauczania oraz podręczników 3. Zastosowania informatyki i technologii w nauczaniu zintegrowanym – przykłady 4. Metody kształcenia stosowane w edukacji informatycznej 5. Kształtowanie umiejętności wykorzystania komputera w celach edukacyjnych 6. Formy organizacyjne kształcenia w zakresie edukacji informatycznej dzieci 7. Bezpieczeństwo cyfrowe – scenariusze zajęć dla poszczególnych grup wiekowych 8. Kodowanie – proste zabawy bez użycia komputera przygotowujące do nauki programowania	

METODYKA EDUKACJI PLASTYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.6.W1.	etapy, metody i formy projektowania działań plastycznych dziecka lub ucznia;
E.6.W2.	sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka lub ucznia;
E.6.W3.	zasady projektowania zajęć plastycznych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej;
E.6.W4.	metody i techniki diagnozowania dziecka lub ucznia w zakresie jego zdolności plastycznych i monitorowania jego rozwoju w tym obszarze.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.6.U1.	zachęcić dziecko lub ucznia do twórczej aktywności w obszarze działań plastycznych;
E.6.U2.	zaprojektować zajęcia inspirujące dzieci lub uczniów do działań twórczych;
E.6.U3.	zachęcić dziecko lub ucznia do zainteresowania się dziełem plastycznym;
E.6.U4	diagnozować poziom zdolności plastycznych dziecka lub ucznia.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.6.K1.	działania na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych;
E.6.K2.	inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej aktywności plastycznej i dzielenia się jej efektami;
E.6.K3.	aktywizowania dzieci lub uczniów do estetyzacji własnego otoczenia.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawa programowa i programy nauczania plastyki w przedszkolu i klasach I-III 2. Funkcje plastyki 3. Diagnoza i wspieranie rozwoju zdolności plastycznych uczniów w młodszy wieku szkolnym (Mapa talentu R.DeHaana i J. Kougha, 4. Mechanizm procesu percepcji wizualnej i możliwości jego stosowania w przedszkolu i szkole 5. Planowanie zajęć plastycznych z uwzględnieniem integracji treści – konstruowanie scenariuszy lekcji 6. Stymulowanie rozwoju wyobraźni i percepcji wizualnej 7. Tematyczna dekoracja świetlicy szkolnej w szkole partnerskiej przygotowana razem z uczniami szkoły 	

METODYKA EDUKACJI MUZYCZNEJ w PRZEDSZKOLU I SZKOLE	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.7.W1.	zasady projektowania zabaw rytmiczno-umykalniających dla dzieci w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej;
E.7.W2.	znaczenie wykonywania utworów muzycznych przez dzieci w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej;
E.7.W3.	zasady projektowania zajęć umykalniających zorientowanych na czerpanie przyjemności z działań podejmowanych przez dzieci lub uczniów, a nie na efekt;

E.7.W4.	sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka lub ucznia;
E.7.W5	metody i techniki diagnozowania dziecka lub ucznia w zakresie jego zdolności muzycznych i monitorowania jego rozwoju muzycznego.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.7.U1.	zachęcić dziecko lub ucznia do udziału w zabawach rytmiczno-umozakalniających;
E.7.U2.	doprowadzić do wykonania utworu muzycznego przez dziecko lub ucznia;
E.7.U3.	zachęcić dziecko lub ucznia do zainteresowania się dziełem muzycznym;
	diagnozować poziom zdolności muzycznych dziecka lub ucznia.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.7.K1.	działania na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych;
E.7.K2.	aktywizowania dzieci lub uczniów do wspólnego uprawiania muzyki.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cele i założenia edukacji muzycznej w przedszkolu i szkole podstawowej 2. Diagnoza muzyczna dziecka 3. Formy działalności muzycznej dziecka 4. Treści programowe edukacji muzycznej na poszczególnych etapach kształcenia 5. Konspekt lekcji muzyki 6. Zasoby edukacyjne w edukacji muzycznej (podręczniki, śpiewniki, przewodniki metodyczne) 7. Metody i środki dydaktyczne w edukacji muzycznej 8. Integracyjne formy umozakalniania dzieci 9. Edukacja muzyczna poza ławką szkolną 	

PODSTAWY NAUKI ŚPIEWU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.7.U2.	wykonywać proste melodie na wybranym instrumencie lub głosem.;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.7.K2.	inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej lub wspólnej aktywności muzycznej;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Warsztatowe grupowe zajęcia wokalne 2. Przygotowanie wystąpienia muzycznego indywidualnie, w parach lub grupach. 3. Organizacja chóru szkolnego – zagadnienia praktyczne 	
PODSTAWY GRY NA INSTRUMENCIE	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	

UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
B.7.U2.	wykonywać proste melodie na wybranym instrumencie lub głosem.;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
B.7.K2.	inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej lub wspólnej aktywności muzycznej;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Warsztatowe grupowe zajęcia muzyczne – podstawy gry na instrumentach wykorzystywanych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. 2. Wykorzystanie szkolnego zestawu muzycznego w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej 3. Przygotowanie wystąpienia muzycznego indywidualnie, w parach lub grupach. 	
METODYKA EDUKACJI TECHNICZNEJ W PRZEDSZKOLU i KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.8.W1.	etapy, metody i formy projektowania działań technicznych dziecka lub ucznia;
E.8.W2.	ideę inicjacji technicznej dziecka lub ucznia;
E.8.W3.	zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne, zadania wytwórcze oraz metody projektowania zajęć technicznych;
E.8.W4.	potrzebę kształtowania umiejętności technicznych dzieci lub uczniów w nawiązaniu do techniki, kultury i sztuki ludowej.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.8.U1.	zaprojektować sekwencję działań technicznych dzieci lub uczniów;
E.8.U2.	uwzględnić różnice indywidualne w projektowaniu działań uczniowskich;
E.8.U3.	dobrać zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne do możliwości dzieci lub uczniów;
E.8.U4.	zachęcić dzieci lub uczniów do analizowania prostych rozwiązań technicznych.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.8.K1.	działania na rzecz rozwoju zainteresowań technicznych dzieci lub uczniów;
E.8.K2.	walki ze stereotypami dotyczącymi płci i umiejętności technicznych.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sylwetka psychofizyczna dziecka w wieku 3-10 lat. 2. Analiza podstawy programowej z zakresu wychowania fizycznego w przedszkolu i edukacji wczesnoszkolnej. 3. Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherbourne. 4. Metoda ruchowej ekspresji twórczej Labana 5. Metody i formy prowadzenia zajęć z piłką 6. Dziecięce tory przeszkód 7. Metodyka nauczania skoku przez skakankę 8. Mini-gry zespołowe w edukacji wczesnoszkolnej: mini piłka nożna, mini koszykówka, mini piłka ręczna, unihokej 9. Metoda stacyjna w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej 10. Elementy lekkoatletyki w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej 	

11. Elementy gimnastyki w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej
12. Zorganizowanie i przeprowadzenie imprezy sportowej dla dzieci przedszkolnych oraz klas I-III w szkole partnerskiej.

METODYKA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.9.W1.	znaczenie i zasady demonstrowania ćwiczeń ruchowych;
E.9.W2.	zasady planowania, organizowania i realizowania aktywności fizycznej dzieci lub uczniów, w tym spontanicznej aktywności fizycznej oraz ćwiczeń fizycznych, zabaw i gier ruchowych w sali sportowej, na boisku szkolnym i w terenie, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa;
E.9.W3.	metody diagnozowania ogólnej sprawności fizycznej, w szczególności zdolności motorycznych powiązanych ze zdrowiem, oraz zasady oceny wysiłku i osiągnięć dzieci lub uczniów;
E.9.W4.	strategie realizacji zajęć uwzględniających potrzeby i możliwości dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.9.U1.	poprawnie zademonstrować ćwiczenie ruchowe;
E.9.U2.	zaplanować atrakcyjną aktywność fizyczną dzieci lub uczniów;
E.9.U3.	czuwać nad bezpieczeństwem dzieci lub uczniów podczas ćwiczeń ruchowych;
E.9.U4.	diagnozować zdolności motoryczne dzieci lub uczniów;
E.9.U5.	dostosować zadania ruchowe do indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci lub uczniów.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.9.K1.	krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną.

TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

1. Miejsce wychowania fizycznego wśród innych przedmiotów nauczania.
2. Integracja międzyprzedmiotowa w wychowaniu fizycznym
3. Realizacja funkcji wychowania fizycznego na poziomie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej
4. Zasady postępowania dydaktycznego specyficzne dla wychowania fizycznego
5. Ocena ogólnej sprawności fizycznej dziecka
6. Struktura jednostki lekcyjnej
7. Praktyczne przykłady prowadzenia lekcji
8. Bezpieczeństwo na lekcji w-f
9. Ocenianie na lekcji wychowania fizycznego
10. Praca z uczeniem ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi

METODYKA EDUKACJI ZDROWOTNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
---	--------------------

WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
E.10.W1.	metody projektowania różnych form aktywności w celu rozwijania kultury zdrowotnej u dzieci lub uczniów, w tym planowanie, realizowanie i ocena procesu;
E.10.W2.	sposoby rozwijania postawy prozdrowotnej wśród dzieci lub uczniów;
E.10.W3.	modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia, w tym zdrowia psychicznego.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
E.10.U1.	zaplanować działania mające na celu rozwój kultury zdrowotnej;
E.10.U2.	krzewienia postawy dbałości o zdrowie i ochronę środowiska.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
E.10.K1.	krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Współczesne, cywilizacyjne zagrożenia dla zdrowia, w tym zdrowia psychicznego dzieci i uczniów 2. Edukacja zdrowotna w podstawie programowej oraz programie profilaktyczno-wychowawczym 3. Metody i techniki kształcenia w edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia 4. Budowanie scenariusza zajęć edukacyjnych w zakresie edukacji zdrowotnej dla I etapu edukacyjnego 5. Konstruowanie kompleksowego programu edukacji zdrowotnej w szkole 6. Znaczenie aktywności fizycznej w promocji zdrowia dzieci uczniów 7. Znaczenie środowiska naturalnego w promocji zdrowia dzieci i uczniów 	

F. DZIECKO LUB UCZEŃ ZE SPECJLNYMI POTRZEBAMI ROZWOJOWYMI I EDUKACYJNYMI W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
58	Podstawy pedagogiki specjalnej	35	27	8	0	E	4
59	Zaburzenia rozwoju i zachowania	35	27	8	0	Z	4
60	Edukacja włączająca w przedszkolu i klasach I-III	26	18	8	0	Z	3
61	Metodyka pracy z uczniem o specjalnych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych	26	8	0	18	E	3
Razem		122	80	24	18	0	14

PODSTAWY PEDAGOGIKI SPECJALNEJ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu

WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
F.W1.	teorie, koncepcje i modele specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych – medyczne, społeczne, biopsychosocjalne, w tym ADHD, ryzyka dysleksji, trudności związanych z nabywaniem umiejętności arytmetycznych, autystycznego spektrum zaburzeń, niepełnosprawności intelektualnej, mózgowego porażenia dziecięcego i innych zaburzeń ruchowych, zaburzeń o podłożu genetycznym, chorób przewlekłych i odmienności somatycznych;
F.W2.	uwarunkowania specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychosocjalnych, przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno- -społecznego;
F.W3.	założenia, zasady i klasyfikacje, w tym ICF, ICD, DSM, oraz narzędzia oceny funkcjonalnej dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
F.U2.	rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania dziecka lub ucznia i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
F.K2.	przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi lub edukacyjnymi.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pedagogiki specjalna w Polsce i na świecie. Pedagogika specjalna jako subdyscyplina pedagogiki ogólnej. Wyjaśnienia podstawowej terminologii. 2. Cele i zadania pedagogiki specjalnej. Miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk społecznych. Subdyscypliny pedagogiki specjalnej. 3. Podmiot w pedagogice specjalnej – ustalenia terminologiczne. Odchylenie od normy. Klasyfikacje osób odchylonych od normy. 4. Rehabilitacja a rewalidacja – ustalenia terminologiczne, kierunki, cele, struktura, dynamika, metody i zasady. 5. Klasyfikacje niepełnosprawności. 6. Pojęcie i istota niepełnosprawności intelektualnej. Etiologia niepełnosprawności intelektualnej oraz jej uwarunkowania. 7. Wychowanie rodzinne, rodzina wobec dziecka niepełnosprawnego intelektualnie. 8. Charakterystyka psychologiczna osób niepełnosprawnych intelektualnie. 9. Surdopedagogika, klasyfikacja osób z wadą słuchu, etiologia zaburzeń słuchu, formy pomocy osobom z wadami słuchu. 10. Wybrane zagadnienia rewalidacji osób z zaburzeniami wzroku: tyflopädagogika, klasyfikacja osób z zaburzeniami wzroku, działalność rewalidacyjna wobec osób niewidomych. 11. Wybrane problemy rehabilitacji w pedagogice terapeutycznej: pedagogika terapeutyczna, niepełnosprawność ruchowa, etiologia uszkodzeń narządu ruchu, niepełnosprawność złożona (sprzężona). 	

ZABURZENIA ROZWOJU I ZACHOWANIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	

F.W3.	założenia, zasady i klasyfikacje, w tym ICF, ICD, DSM, oraz narzędzia oceny funkcjonalnej dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym;
F.W4.	teorie, klasyfikacje, przyczyny i przejawy trudności w rozwoju, uczeniu się i zachowaniu u dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
F.U1.	dokonać oceny funkcjonalnej składników zdrowia i niektórych powiązanych z nim warunków dobrostanu i środowiska dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym, w tym dziecka z niepełnosprawnością, wykorzystując klasyfikacje i narzędzia diagnostyczne, w tym ICF, ICD i DSM;
F.U2.	rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania dziecka lub ucznia i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
F.K2.	przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi lub edukacyjnymi.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sfery rozwoju człowieka i ryzyko ich zaburzeń. Tempo, rytm i mechanizmy rozwoju. Zegar biologiczny i społeczny człowieka. Przegląd zaburzeń rozwoju i zachowania (fragmentarycznych, parcjalnych i globalnych). 2. Przedmiot i zadania psychologii klinicznej . Zaburzenia rozwoju psychoruchowego dziecka - klasyfikacja, rodzaje 3. Zaburzenia emocjonalne (nerwice, nadpobudliwość, obojętność, zahamowanie psychoruchowe, agresywność). Choroby psychosomatyczne i somatopsychiczne. 4. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD). 5. Wybrane zaburzenia mowy o podłożu nerwicowym (jękanie, mutyzm. 6. Deficyty rozwojowe w zakresie funkcji poznawczych i motorycznych oraz zaburzeń lateralizacji - dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia, dysmuzja, dyspraksja, zaburzenia integracji sensorycznej. 7. Autyzm i Zespół Aspergera. 	

EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
F.W5.	teoretyczne podstawy, cele, formy i podstawy prawno-organizacyjne edukacji włączającej;
F.W6.	cele, zasady i formy współpracy przedszkola i szkoły z rodzicami lub opiekunami dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dziećmi w wieku przedszkolnym i uczniami w młodszym wieku szkolnym w procesie wychowania i kształcenia.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
F.U3.	ocenić skuteczność procesu wykrywania, identyfikowania i zaspakajania specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym;
F.U4.	współpracować z rodziną i otoczeniem społecznym przedszkola lub szkoły w procesie planowania wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi;
F.U5.	współpracować z rodzicami lub opiekunami dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dziećmi w wieku przedszkolnym i uczniami w młodszym wieku szkolnym w procesie wychowania i kształcenia.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
F.K1.	przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi lub edukacyjnymi;
F.K2.	przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi lub edukacyjnymi
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie i koncepcja edukacji włączającej 2. Rozwój edukacji włączającej w Europie 3. Edukacja włączająca w perspektywie nauczyciela (postawy wobec edukacji w włączającej, kompetencje zawodowe nauczyciela, zróżnicowane grupy uczniów) 4. Edukacja włączająca w perspektywie ucznia (osiągnięcia szkolne, kompetencje społeczne, relacje rówieśnicze) 5. Edukacja włączająca w praktyce szkolnej 6. Finansowanie zadań oświatowych w edukacji włączającej 7. Nauczyciel w edukacji włączającej 8. Diagnoza dziecka i ucznia – obszary, sposoby narzędzia 9. Projektowanie zajęć w edukacji włączającej – przykłady praktyczne 10. Kształtowanie pozytywnych relacji uczniów w edukacji włączającej 11. Ocenianie kształtujące – oceniania wspierające uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi 12. Rodzic i specjaliści w edukacji włączającej jako współuczestnik procesu 13. Różnorodność i inkluzja w edukacji (uczeń z doświadczeniem migracji) 14. Wspieranie uczniów zdolnych 	

METODYKA PRACY Z UCZNIEM O SPECJALNYCH POTRZEBACH ROZWOJOWYCH I EDUKACYJNYCH	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
F.W4.	klasyfikacje, przyczyny i przejawy trudności w rozwoju, uczeniu się i zachowaniu u dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
F.U2.	rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania dziecka lub ucznia i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
F.K1.	przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi lub edukacyjnymi;
F.K2.	przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi lub edukacyjnymi
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczniowie wymagający pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu i szkole 2. Źródła wiedzy o uczniu z SPE 3. Formy pomocy dziecku i uczniowi o SPE 4. Metodyka pracy z uczniem z niepełnosprawnością ruchową 5. Metodyka pracy z uczniem z dysfunkcją wzroku 6. Metodyka pracy z uczniem z wadą słuchu 7. Metodyka pracy z uczniem z upośledzeniem umysłowym 	

8. Metodyka pracy z uczniem z autyzmem i Zespołem Aspergera
9. Metodyka pracy z uczniem z obniżonymi możliwościami intelektualnymi
10. Metodyka pracy z uczniem z deficytami rozwojowymi w zakresie niektórych funkcji poznawczych
11. Praca z uczniem z zaburzeniami rozwoju mowy
12. Praca z uczniem z poważnymi zaburzeniami w komunikowaniu się
13. Praca z uczniem przewlekłe chorym
14. Praca z uczniem niedostosowanym społecznie
15. Praca z uczniem z ADHD
16. Sposoby wyrażania akceptacji wobec dziecka z SPE
17. Metody wsparcia rodziców ucznia z SPE

G. ORGANIZACJA PRACY PRZEDSZKOLA I SZKOŁY Z ELEMENTAMI PRAWA OŚWIATOWEGO I PRAW DZIECKA ORAZ KULTURA PRZEDSZKOLA I SZKOŁY, W TYM W ZAKRESIE KSZTAŁCENIA UCZNIÓW ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI I NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
62	Organizacja pracy przedszkola i szkoły z elementami prawa oświatowego	26	8	0	18	Z	3
63	Dziecko i uczeń z niepełnosprawnością w przedszkolu i szkole ogólnodostępnej	34	26	0	8	Z	4
		60	34	0	26	0	7

ORGANIZACJA PRACY PRZEDSZKOLA I SZKOŁY Z ELEMENTAMI PRAWA OŚWIATOWEGO	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
G.W1.	funkcjonowanie przedszkola i szkoły jako organizacji;
G.W2.	podstawy prawa oświatowego;
G.W4.	zasady prawa wewnątrzprzedszkolnego i wewnątrzszkolnego;
G.W6.	zasady bezpieczeństwa dzieci lub uczniów w przedszkolu lub szkole i poza nimi, zasady udzielania pierwszej pomocy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, ze szczególnym uwzględnieniem przedszkola i szkoły podstawowej.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
G.U1.	rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu i szkole;
G.U2.	udzielić pierwszej pomocy;
G.U4.	zaprojektować działania zmierzające do rozwoju przedszkola i szkoły, oraz

	stymulowania poprawy jakości działania tych instytucji.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
G..K1.	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu rozwoju swojej profesjonalnej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe wiadomości o systemie oświaty w Polsce 2. Koncepcja pracy w placówce oświatowej 3. Organy nadzoru nad działalnością przedszkola i szkoły 4. Roczny plan organizacji pracy wychowawczej w przedszkolu 5. Plan roku szkolnego w szkole podstawowej 6. Arkusz organizacyjny 7. Pracownicy przedszkola i szkoły – podstawy prawa pracy i karta nauczyciela 8. Regulaminy i procedury wewnętrzne w przedszkolu i szkole 9. Bezpieczeństwo procesu edukacyjnego i wychowawczego w przedszkolu i szkole 10. Podstawy pierwszej pomocy 	

DZIECKO I UCZEŃ Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ W PRZEDSZKOLU I SZKOLE OGÓLNODOSTĘPNEJ	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
G.W5.	prawa dziecka i prawa osoby z niepełnosprawnością;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
G.U3.	rozwijać u dzieci lub uczniów postawy wzajemnej troski, tolerancji, umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i otwartości poznawczej;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
G. K2.	rozwijania w dzieciach lub uczniach tolerancji, szacunku do praw człowieka i podstawowych swobód;
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Niepełnosprawność w kontekście orzecznictwa 2. Prawa osób z niepełnosprawnością 3. Rodzaje niepełnosprawności i orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego 4. Możliwości kształcenia uczniów z niepełnosprawnością (szkoły specjalne, integracyjne, ogólnodostępne, edukacja włączająca) 5. Podręczniki dla uczniów z niepełnosprawnością 6. Zalecenia poradni psychologiczno-pedagogicznej 7. Pedagog specjalny w szkole ogólnodostępnej 8. Dowóz uczniów do przedszkola i szkoły 9. Relacje uczniów z niepełnosprawnością z rówieśnikami. Rola nauczyciela, dziecko nieakceptowane 10. Budowanie systemu wsparcia i pomocy dla ucznia z niepełnosprawnością w szkole ogólnodostępnej – dobre praktyki 	

H. PODSTAWY DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ DLA NAUCZYCIELI	Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
--	---------------------	---------------	-------------------	------------	--------------	-------------

64	Diagnostyka edukacyjna w przedszkolu i klasach I-III	60	25	10	25	E	7
Razem		60	25	10	25	0	7

DIAGNOSTYKA EDUKACYJNA W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
H.W1.	teorie, koncepcje i modele rozpoznawania cech rozwoju i funkcjonowania dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszy wieku szkolnym odpowiednio u progu wychowania przedszkolnego i pierwszego etapu edukacji ogólnokształcącej (klasa I szkoły podstawowej) jako podstawy wspomagania rozwoju dziecka lub ucznia na etapie wczesnej edukacji;
H.W2.	podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje oceniania jako wspierania rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszy wieku szkolnym oraz zasady konstruowania narzędzi oceny pedagogicznej
H.W3.	dominujące rodzaje zainteresowań dzieci w wieku przedszkolnym oraz uczniów w młodszy wieku szkolnym oraz sposoby i metody rozwijania zainteresowań dzieci lub uczniów;
H.W4.	zagadnienia związane z oceną jakości pracy nauczyciela i jakości pracy przedszkola i szkoły, w tym podstawy prawne, teorie, cele, metody i formy;
H.W5.	zagadnienia ewaluacji edukacyjnej i edukacyjnej wartości dodanej, w tym ich zasady i formy.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
H.U1.	rozpoznawać indywidualne cechy rozwoju i uczenia się dzieci mających rozpocząć edukację przedszkolną i naukę w klasie I szkoły podstawowej;
H.U2.	konstruować poprawne narzędzia diagnozy pedagogicznej;
H.U3.	rozpoznać potrzeby edukacyjne i zainteresowania dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszy wieku szkolnym oraz na tej podstawie zaprojektować działania pedagogiczne;
H.U4.	rozpoznać i scharakteryzować wymierne i niewymierne rezultaty pracy nauczyciela;
H.U5.	projektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego i dokonywać jego autoewaluacji.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
H.K1.	etycznego postępowania w procesie oceniania rezultatów procesu wychowania i kształcenia z punktu widzenia osiągnięć dziecka lub ucznia;
H.K2	ciągłego podnoszenia poziomu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w procesie diagnozowania pedagogicznego, w tym w zakresie kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i niepełnosprawnościami.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnoza i diagnostyka edukacyjna 2. Diagnosta i jego praca 3. Pomiar jako podstawa diagnostyki edukacyjnej 4. Konstrukcja i analiza elementów narzędzi diagnozowania 5. Analiza i ocena narzędzi diagnozowania 6. Nieformalne metody diagnostyczne 7. Diagnoza osiągnięć w dziedzinie emocjonalnej 8. Diagnoza osiągnięć w dziedzinie poznawczej 9. Egzaminy zewnętrzne 	

10. Diagnoza osiągnięć edukacyjnych kraju
11. Ewaluacja w edukacji jako pochodna diagnozy
12. Autoewaluacja w pracy nauczyciela

I. KULTURA JĘZYKA		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
65	Emisja głosu	34	0	0	34	Z	4
66	Kultura języka polskiego z elementami retoryki	26	8	0	18	Z	3
Razem		60	8	0	52	0	7

EMISJA GŁOSU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
I.W5.	Zasady emisji głosu
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
I.U1.	Skutecznie stosować zasady emisji głosu
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> Głos na co dzień – wstępna ocena prawidłowości funkcjonowania aparatu głosowego Technika śpiewu – używanie rejestrów, prawidłowa intonacja, formy ekspresji Interpretacja głosowa – przygotowanie słuchowiska Akustyczne uwarunkowania pracy głosem w warunkach przedszkola i szkoły Technologia nagłośnieniowa jako narzędzie optymalizacji warunków głosem Aktywizowanie generatora – ćwiczenia oddechowe Nastawienia głosowe i skala głosu – ćwiczenia fonacyjne Artykułowanie dźwięku – ćwiczenia artykulacyjne 	

KULTURA JĘZYKA POLSKIEGO Z ELEMENTAMI RETORYKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
I.W1.	pojęcie komunikacji werbalnej i pozawerbalnej;
I.W2.	zagadnienia praktyki wystąpień publicznych;
I.W3.	zasady etyki słowa i etykiety korespondencji tradycyjnej i elektronicznej;

I.W4.	zagadnienia poprawności i sprawności językowej;
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
I.U1.	sprawnie komunikować się;
I.U2.	poprawnie używać języka polskiego;
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
I.K1.	dbałości o kulturę wypowiedzi.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie kultury języka 2. Tendencje rozwojowe języka polskiego 3. Komunikacja werbalna i niewerbalna 4. Najważniejsze zasady normatywne oraz zróżnicowanie współczesnej polszczyzny 5. Ćwiczenia w korzystaniu z różnych źródeł wiedzy o języku 6. Ocena innowacji językowych, rozpoznawania błędów i ich korekta 7. Rozwijanie wiedzy studentów o szeroko rozumianej kulturze języka 8. Etykieta korespondencji tradycyjnej i netykieta 9. Wystąpienia publiczne – konstruowanie wypowiedzi, doskonalenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej przy wykorzystaniu multimediów. 10. Debaty oxfordzkie – udział w Wewnątrzuczelnianym Międzykierunkowym Turnieju Debat Oxfordzkich 	

J. PRAKTYKA ZAWODOWA		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
67	Praktyka śródroczna ogólnopedagogiczna	30	0	0	30	Z	2
68	Praktyka śródroczna dydaktyczno-wychowawcza	90	0	0	90	Z	3
69	Praktyka ciągła	120	0	0	120	Z	5
Razem		240	0	0	240	0	10

PRAKTYKA ŚRÓDROCZNA OGÓLNOPEDAGOGICZNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
J.1.1.W1.	sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek systemu oświaty, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych oraz sposób prowadzenia dokumentacji;
J.1.1.W2.	realizowane zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne i terapeutyczne, charakterystyczne dla przedszkola, szkoły i placówki systemu oświaty, w tym poradni psychologiczno-pedagogicznej, oraz środowisko, w jakim one działają;
J.1.1.W3.	zasady organizacji przedszkoli, szkół i placówek systemu oświaty, w tym podstawowe zadania, obszary działalności, procedury organizacyjne, podział kompetencji, planowanie pracy i system kontroli;
J.1.1.W4.	specyficzne dla przedszkola, szkoły i placówki systemu oświaty codzienne działania zawodowe nauczyciela oraz jego warsztat pracy.

UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
J.1.1.U1.	wyciągać wnioski z obserwacji pracy grupy przedszkolnej i klasy szkolnej, zachowań i aktywności dzieci lub uczniów w czasie zajęć, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
J.1.1.U2.	analizować zdarzenia wychowawczo-opiekuńcze i edukacyjne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk zawodowych.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
J.1.1.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy;
J.1.1.K2.	praktycznego stosowania zasad bezpieczeństwa dzieci lub uczniów w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<p>Praktyka śródroczna ogólnopedagogiczna realizowana jest w wymiarze 30 godzin dydaktycznych. Do zadań studenta należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczestniczenie w spotkaniach (zorganizowanych na terenie uczelni lub na terenie placówek) z przedstawicielami różnego rodzaju instytucji i placówek o charakterze edukacyjnym, opiekuńczo-wychowawczym, resocjalizacyjnym, terapeutycznym, socjoterapeutycznym; 2. Poznanie ogólnych zasady, zakresu działalności i problemów związanych z ich funkcjonowaniem wyżej wymienionych placówek; 3. Włączanie się w organizację wydarzeń i inicjatyw promujących edukację i profilaktykę społeczną na terenie Uczelni i poza nią; 4. Uczestniczenie w seminariach, konferencjach i innych spotkaniach poszerzających świadomość studenta w zakresie zadań pedagogiki i pedagoga. 	

PRAKTYKA ŚRÓDROCZNA DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
J.1.2.W1.	codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy;
J.1.2.W2.	kontekstowość, otwartość i zmienność codziennych działań wychowawczych i dydaktycznych nauczyciela.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
J.1.2.U1.	wykorzystać wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizowania pracy wychowawczo-dydaktycznej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej), a także projektowania i prowadzenia działań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu i szkole podstawowej;
J.1.2.U2.	poddać refleksji i ocenić skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
J.1.2..K1.	rozwijania swojego przygotowania merytorycznego we współpracy z nauczycielami i specjalistami.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

Praktyka śródroczna wychowawczo-dydaktyczna odbywa w grupach studenckich w powiązaniu z zajęciami dydaktycznymi, w wybranych placówkach.

W ramach tej praktyki student:

1. zapoznaje się z charakterem pracy w placówce/institucji, jej strukturą organizacyjną i programową;
2. zapoznaje się z podstawową dokumentacją prowadzoną w placówce;
3. poznaje zadania i obowiązki nauczycieli-wychowawców w placówce;
4. obserwuje indywidualne i zbiorowe formy pracy w placówce, sporządza notatki i omawia je z uczelnianym opiekunem praktyk;
5. uczestniczy w zajęciach prowadzonych w placówce;
6. poznaje metody wychowawcze i dydaktyczne stosowane przez wychowawców.

PRAKTYKA CIĄGŁA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
J.2.W1.	praktyczne zasady samodzielnego planowania i realizowania pracy wychowawczo-dydaktycznej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
J.2.U1.	stosować posiadaną wiedzę teoretyczną i przedmiotową do realizacji podjętych zadań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych w czasie praktyki oraz planować i realizować działania wychowawczo-dydaktyczne w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej, pod kierunkiem nauczyciela z odpowiednim doświadczeniem zawodowym;
J.2.U2.	poddawać refleksji i identyfikować spontaniczne zachowania dzieci lub uczniów jako sytuacje wychowawczo-dydaktyczne i wykorzystywać je w czasie prowadzonych zajęć.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
J.2.K1.	rozwijania swojego przygotowania merytorycznego we współpracy z nauczycielami i specjalistami.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	

Praktyka ciągła odbywa się w indywidualnie w wyznaczonych okresach roku akademickiego tak, by realizacja praktyk nie kolidowała z zajęciami.

W ramach praktyki ciągłej student:

- obserwuje różne formy pracy prowadzone w przedszkolu i w klasach 0-3 w szkole podstawowej, sporządza notatki i omawia je z zakładowym opiekunem praktyki;
- uczestniczy w zajęciach prowadzonych przez nauczycieli-wychowawców;
- wykorzystuje wiedzę zdobytą podczas studiów do projektowania różnych form pracy dydaktyczno-wychowawczej, po uzyskaniu zgody zakładowego opiekuna praktyki, prowadzi wybrane formy pracy, omawia z zakładowym opiekunem praktyki prowadzone przez siebie zajęcia;
- samodzielnie prowadzi zajęcia wg ustalonych z zakładowym opiekunem praktyk scenariuszy;
- poznaje metody wychowawcze i dydaktyczne, wykorzystywane przez nauczycieli-wychowawców;
- towarzyszy wychowawcy w trakcie wykonywania przez niego różnego typu zajęć administracyjnych i organizacyjnych;
- uczestniczy w radach, zebraniach, posiedzeniach, ale także uroczystościach, które odbywają się na terenie przedszkola i szkoły, aktywnie włącza się w przygotowanie uroczystości.

K. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH		Godz. ogółem	wykład	e-learning	Ćw.	Rygor	ECTS
70	Metodologia badań naukowych	60	20	0	40	E	5

71	Seminarium dyplomowe	60	0	0	60	Z	5
Razem		120	20	0	100	0	10

METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
K.W1.	filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych, koncepcje wiedzy, pojęcie nauki i status wiedzy naukowej, społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych, nurty filozoficzne, paradygmaty badawcze i strategie badań naukowych, a także znaczenie i sposoby budowania teorii w badaniach naukowych;
K.W2.	strukturę procesu badawczego w kontekście przyjętej strategii badań naukowych (strategie ilościowe, jakościowe i mieszane); pojęcie projektu badawczego, etapy badań naukowych, kryteria wyboru strategii badawczej, cele badań naukowych, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi, konceptualizację, operacjonalizację zmiennych, zasady tworzenia ram pojęciowych badania naukowego, strategie i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego, specyfikę badań w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej, rodzaje i typy badań (opisowe, diagnostyczne, wyjaśniające, weryfikacyjne, projektujące, porównawcze, eksperymentalne i quasi-eksperymentalne, sondażowe – metody indeksacji, pomiaru i rodzaje skal pomiarowych, oraz badania: ewaluacyjne, panelowe, socjometryczne, porównawcze, terenowe, etnograficzne, performatywne, biograficzne, netnografia; metody gromadzenia i analizy danych); narzędzia badawcze – konstruowanie kwestionariuszy, skal pomiarowych i testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji, narzędzi socjometrycznych; zasady tworzenia scenariuszy badawczych i dyspozycji do badań jakościowych
K.W3.	zasady przetwarzania i krytycznej analizy danych w kontekście przyjętej strategii badań naukowych i rodzaju danych; weryfikację, selekcję, kodowanie, klasyfikację, kwantyfikację i kategoryzację danych; podstawy analizy statystycznej (statystykę opisową, rozkłady częstości, miary tendencji centralnej i rozproszenia, analizę jedno- i dwuczynnikową, korelacje między zmiennymi, wnioskowanie statystyczne i testowanie hipotez oraz analizy porównawcze); selekcję i kodowanie danych jakościowych, wyłanianie kategorii analizy i analizę relacji między nimi, tworzenie winiet, sieci, matryc i map pojęciowych; programy komputerowe wspierające analizę danych ilościowych i jakościowych;
K.W4.	zasady opracowywania wyników i raportu z badań naukowych; sposoby prezentacji wyników badań, zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych; warsztat pisarski, style i gatunki, język i sposób narracji;
K.W5.	rolę jakości i rzetelności badań naukowych, różne kryteria jakości badań naukowych, w tym reprezentatywność, trafność, rzetelność, wiarygodność, transparentność, autentyczność, triangulację perspektyw teoretycznych, metod badawczych i źródeł danych oraz możliwości uogólnienia i transferu rezultatów badawczych;
K.W6.	sposoby wykorzystania wyników badań naukowych w praktyce społecznej i pedagogicznej, cele badawcze i typy badań w kontekście możliwości ich praktycznego zastosowania, sposoby praktycznego wykorzystania badań naukowych (analizę i diagnozę sytuacji, analizę problemów społecznych i pedagogicznych, określanie potrzeb i planowanie działań interwencyjnych, ewaluację osiągnięć), a także krytyczno-emancypacyjny i transformacyjny potencjał badań naukowych;
K.W7.	etyczne aspekty prowadzenia i wykorzystywania badań naukowych w dziedzinie nauk społecznych, podstawowe zasady przeprowadzania tych badań, dylematy i 61 Dziennik Ustaw – 64 – Poz. 890 wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego, zaangażowanie uczestników badań, społeczno-polityczny kontekst badań, sposoby prezentacji wyników badań w przestrzeni publicznej; pojęcie plagiatu w pracy

	badawczej;
K.W8.	cechy, styl i redagowanie tekstów naukowych, cel i strukturę pracy dyplomowej, wybór pola badawczego w kontekście wiedzy osobistej i naukowej, technikę pracy naukowej, dobór i selekcję literatury, formy analizy materiałów źródłowych, formy prezentacji wyników badań i doniesień naukowych z literatury, ocenę i krytykę dostępnych źródeł teoretycznych, znaczenie umiejętności wywodu i siły argumentacji, a także problemy etyczne w pisaniu pracy dyplomowej;
K.W9.	metodologię prowadzenia badań naukowych oraz zasady zastosowania wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym, w tym wyboru strategii badawczej, sformułowania celu i przedmiotu badań, opracowania metod i techniki badań, sformułowania problematyki badań, przygotowania narzędzi badawczych, doboru próby badawczej, terenu i przebiegu badań, prowadzenia badań empirycznych, a także sposoby analizy wyników badań oraz prezentacji wyników badań oraz proces wnioskowania.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
K.U1.	zaprojektować proces badań oraz umiejętnie dobrać narzędzia badawcze;
K.U2.	zebrać dane adekwatne do postawionego problemu badawczego;
K.U3.	poprawnie przeprowadzić analizę danych;
K.U4.	opracować raport z wyników badań;
K.U5.	krytycznie przeanalizować raport z wyników badań;
K.U6.	dobrać literaturę i materiały źródłowe adekwatne do problemu pracy dyplomowej;
K.U7.	dobrać formę prezentacji zebranych danych oraz argumentację adekwatną do zaprezentowania problemu pracy dyplomowej.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
K.K1.	rzetelnego sprawozdania wyników swoich badań;
K.K2.	przestrzegania zasad rzetelności intelektualnej i reguł własności intelektualnej;
K.K3.	rzetelnego sprawozdania wyników badań zawartych w pracy dyplomowej.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> Filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych Pojęcie nauki i status wiedzy naukowej Społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych Charakterystyka teorii pedagogicznych Rola teorii w badaniach pedagogicznych Funkcje teorii pedagogicznych Teorie a praktyka pedagogiczna Teorie pedagogiczne w świetle indukcji i dedukcji Badania ilościowe i pomiar w pedagogice Problemy i hipotezy w badaniach pedagogicznych Zmienne, wskaźniki i typy badań pedagogicznych Dobór próby w badaniach pedagogicznych Etapy badań pedagogicznych Moralne aspekty badań pedagogicznych Przegląd metod i technik badań pedagogicznych (obserwacja, eksperyment pedagogiczny, testy osiągnięć szkolnych, metoda socjometryczna, metoda sondażu diagnostycznego, analiza dokumentów, inne metody bada Analiza faz procesu badawczego. Konstruowanie problemów i hipotez badawczych Analiza metod badawczych: metoda – technika - narzędzie badawcze Metody badawcze: indywidualnego przypadku, monografia, sondaż diagnostyczny, eksperyment. Techniki badawcze: obserwacja, ankieta, wywiad, socjometria, analiza treści, techniki projekcyjne, testy Budowanie wybranych narzędzi badawczych Opracowanie i prezentacja wyników badań (tekst, przypisy, tabele, wykresy...). Analiza autorskich schematów badawczych Bibliografia w pracy naukowej 	

--

SEMINARIUM DYPLOMOWE	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol kierunkowego efektu uczenia	Opis efektu
WIEDZA absolwent zna i rozumie:	
K.W2.	strukturę procesu badawczego w kontekście przyjętej strategii badań naukowych (strategie ilościowe, jakościowe i mieszane); pojęcie projektu badawczego, etapy badań naukowych, kryteria wyboru strategii badawczej, cele badań naukowych, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi, konceptualizację, operacjonalizację zmiennych, zasady tworzenia ram pojęciowych badania naukowego, strategię i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego, specyfikę badań w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej, rodzaje i typy badań (opisowe, diagnostyczne, wyjaśniające, weryfikacyjne, projektujące, porównawcze, eksperymentalne i quasi-eksperymentalne, sondażowe – metody indeksacji, pomiaru i rodzaje skal pomiarowych, oraz badania: ewaluacyjne, panelowe, socjometryczne, porównawcze, terenowe, etnograficzne, performatywne, biograficzne, netnografia; metody gromadzenia i analizy danych); narzędzia badawcze – konstruowanie kwestionariuszy, skal pomiarowych i testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji, narzędzi socjometrycznych; zasady tworzenia scenariuszy badawczych i dyspozycji do badań jakościowych
K.W3.	zasady przetwarzania i krytycznej analizy danych w kontekście przyjętej strategii badań naukowych i rodzaju danych; weryfikację, selekcję, kodowanie, klasyfikację, kwantyfikację i kategoryzację danych; podstawy analizy statystycznej (statystykę opisową, rozkłady częstości, miary tendencji centralnej i rozproszenia, analizę jedno- i dwuczynnikową, korelacje między zmiennymi, wnioskowanie statystyczne i testowanie hipotez oraz analizy porównawcze); selekcję i kodowanie danych jakościowych, wyłanianie kategorii analizy i analizę relacji między nimi, tworzenie winiet, sieci, matryc i map pojęciowych; programy komputerowe wspierające analizę danych ilościowych i jakościowych;
K.W4.	zasady opracowywania wyników i raportu z badań naukowych; sposoby prezentacji wyników badań, zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych; warsztat pisarski, style i gatunki, język i sposób narracji;
K.W8.	cechy, styl i redagowanie tekstów naukowych, cel i strukturę pracy dyplomowej, wybór pola badawczego w kontekście wiedzy osobistej i naukowej, technikę pracy naukowej, dobór i selekcję literatury, formy analizy materiałów źródłowych, formy prezentacji wyników badań i doniesień naukowych z literatury, ocenę i krytykę dostępnych źródeł teoretycznych, znaczenie umiejętności wywodu i siły argumentacji, a także problemy etyczne w pisaniu pracy dyplomowej;
K.W9.	metodologię prowadzenia badań naukowych oraz zasady zastosowania wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym, w tym wyborze strategii badawczej, sformułowania celu i przedmiotu badań, opracowania metod i techniki badań, sformułowania problematyki badań, przygotowania narzędzi badawczych, doboru próby badawczej, terenu i przebiegu badań, prowadzenia badań empirycznych, a także sposoby analizy wyników badań oraz prezentacji wyników badań oraz proces wnioskowania.
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
K.U1.	zaprojektować proces badań oraz umiejętnie dobrać narzędzia badawcze;
K.U2.	zebrać dane adekwatne do postawionego problemu badawczego;
K.U3.	poprawnie przeprowadzić analizę danych;

K.U4.	opracować raport z wyników badań;
K.U5.	krytycznie przeanalizować raport z wyników badań;
K.U6.	dobrać literaturę i materiały źródłowe adekwatne do problemu pracy dyplomowej;
K.U7.	dobrać formę prezentacji zebranych danych oraz argumentację adekwatną do zaprezentowania problemu pracy dyplomowej.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do:	
K.K1.	rzetelnego sprawozdania wyników swoich badań;
K.K2.	przestrzegania zasad rzetelności intelektualnej i reguł własności intelektualnej;
K.K3.	rzetelnego sprawozdania wyników badań zawartych w pracy dyplomowej.
TREŚCI PROGRAMOWE POZWALAJĄCE NA OSIĄGNIĘCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przypomnienie podstawowych wiadomości dotyczących projektowania i realizacji procesu badawczego 2. Sformułowanie tematu pracy dyplomowej i wypełnienie deklaracji wyboru tematu 3. Omówienie wymogów formalnych stawianych pracy dyplomowej 4. Przedstawienie kryteriów oceny pracy w Jednolitym Systemie antyplagiatowym 5. Ustalenie terminarza seminariów indywidualnych 6. Ocena poszczególnych części pracy dyplomowej 7. Zatwierdzenie pracy dyplomowej do obrony 8. Przygotowanie do prezentacji pracy podczas egzaminu dyplomowego 	